

Geologisk museum
skulle bare flytte:

MILLION- SMELL

Nyhet side 14

UNIVERSITAS UTFORSKER:

Hvor er Frp- professoren?

Søkelys side 26 og 27

SLIK LEVER TOPPLØS- STUDENTEN

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 71, utgave 14 | www.universitas.no | onsdag 10. mai 2017



– HVOR ER NORGES PETER SINGER?

Kommentar side 2 og 3

Nyhet side 10 og 11

UNIVERSITAS
AVSLØRER

Utsatt for grov rasisme på Blindern

Årevis med diskriminering: «Christian» blir
kalt «svart apekatt» og satt til «negerarbeid».

Nyhet side 4, 5 og 6



ILLUSTRASJON: SIMEN AUGUST ASKELAND

kningsrapport fra Cambridge i 2014 trekker frem nettopp manglende politisk mangfold som den fremste grunnen til at psykologifaget mangler validitet og legitimitet.

Det er heller ikke nødvendigvis sånn at flere Frp-forskere vil dreie akademia mot høyre, som noen kanskje frykter. Tvert imot vil det sannsynligvis medføre mer aksept også for «venstreavvikere» - man får et mer mangfoldig meningsfellesskap. Dette vil igjen gi lavere grad av bekreftelsestendens, og større rom for minoritetene til å utfordre majoritetens syn. Om de rådende syn kontinuerlig bekreftes forsterkes deres legitimitet. Om de avvises er

vi ett skritt nærmere «sannheten».

Norsk forskningsliv har godt av nye perspektiver, fra begge sider av det politiske spekteret. Vi trenger forskere som utfordrer og tilfører noe nytt. Filosofen Peter Singer er et godt eksempel. Super-kontroversiell, men absolutt en del av den akademiske varmen, også i Norge. Du har mest sannsynlig hatt ham på Exphil. Men hvor er Norges Peter Singer?

Jo, han har akkurat kommet hjem. Aksel Braanen Sterri, en slags ibsenssk folkefiende, er tilbake som doktorgrads-

stipendiat. I likhet med Singers syn på spedbarnsdrap, høster Braanen Sterri kritikk for sine oppsiktsvekkende, men i og for seg velfunderte Downs-uttalelser, både i form av en politianmeldelse fra handikapforbundet og nazi-sammenligninger fra en statssekretær.

Men han er dessverre en del av de marginaliserte som mener kontroversielle, spennende og forfriskende ting (i mange tilfeller er det en tydelig sammenheng mellom de tre). Inntil videre får vi ta til takke med Braanen Sterri. Velkommen tilbake, du er sårt trengt.

debatt@universitas.no

Blikket

av Adrian Nielsen



Oppvarming: En håpefull danser tar en siste runde igjennom rutinen før audition på Chateau Neuf. Taran og Starworks skal sette opp musikalen «Grease» til høsten.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: [universitas_offisiell](#)

For oppdaterte studentnyheter.



Hva har den industrielle revolusjon,
hysteri og cornflakes til felles?

NYHET

nyhetsleder:
birkth@universitas.noBirk Tjeldflaat Helle
988 51 171

BLINDERN-ANSATTE FORTELLER:

Utsatt for **grov**



«Christian» blir kalt for:

■ «Neger»

■ «Svart apekatt»

■ «Driftsleder for negerarbeid»

GROV RASISME: «Christian» er en av flere Universitas har snakket med som forteller at de i flere år har blitt utsatt for grov rasisme og diskriminering ved Universitetet i Oslo.

Rasisme på jobb



Flere ansatte ved Eiendomsavdelingen til Universitetet i Oslo forteller om å ha blitt rasistisk trakassert og diskriminert i flere år. Eiendomsdirektør John Skogen innrømmer ukultur.

Rasisme

tekst Gard Oterholm

foto Hanna Hjardar og Hanne Marie Lenth Solbo

– Jeg føler nesten jeg er i et apartheid-system. Jeg har måttet be om hjelp fra folk hjemme, og de har sagt at jeg ikke kan leve på en slik arbeidsplass, forteller driftsleder «Christian» i Eiendomsavdelingen til Universitetet i Oslo. Avdelingen er ansvarlig for drift og vedlikehold av bygninger, anlegg og utearealer.

Driftslederen er en av flere som forteller at de har blitt utsatt for rasisme av kolleger i Eiendomsavdelingen. Universitas har anonymisert alle de ansatte, med hensyn til både dem og kollegaene deres. Christian, som opprinnelig er fra Ghana, har bodd i Norge siden 1986.

Kollegaen «Omar», som også har utenlandsk bakgrunn, forteller om det samme. Universitas er kjent med til sammen fire nåværende og tidligere ansatte i avdelingen som sier de er utsatt for grov rasisme av flere kollegaer.

Ingen av kollegene deres har villet uttale seg i saken. En av dem har ikke besvart gjentatte henvendelser fra Universitas.

«Driftsleder for negerarbeid»

Kommentarer som skal ha blitt brukt mot Christian er «neger», «svarting», «svart apekatt», «negerarbeid er for ham og andre lik ham» og «driftsleder for negerarbeid», ifølge dokumenter Organisasjon mot offentlig diskriminering (OMOD) har sendt til Likestillings- og diskrimineringsombudet (LDO).

Ombudet bekrefter til Universitas at de undersøker saken, men vil ikke kommentere den før saken er ferdig behandlet.

– Du blir ikke akseptert i gruppa med mindre du er blond og lys og har blå øyne. Du blir ikke tatt inn, sier Omar.

Flere andre episoder er nevnt i klagen fra OMOD til LDO.

Blant annet skal en kollega ved flere anledninger ha imitert apelyder foran Christian gjennom kontorvinduet hans. Og på et seminar for noen år siden skal en kollega ha skreket «hold kjeft, din jævla apekatt» til ham.

I september i fjor sier Christian at en kollega kalte han «black stupid man». Et referat fra Universitetet i Oslo fra et møte mellom Christian og kollegaen bekrefter at han ble utsatt for et rasistisk uttrykk den dagen.

– De siste 10 årene har vært jævlig. Jeg har hatt det veldig tøft. Jeg kan ►►



KLANDRER LEDELSEN: OMOD-leder Akhenaton Oddvar De Leon klandrer ledelsen for at ukulturen ikke har blitt stanset.

◀ ikke helt skjønne det. Det er vanskelig å finne ordene, sier Christian.

– Det har vært problemer

Eiendomsdirektør John Skogen ville ikke møte Universitas for et intervju. Han sender følgende uttalelse på e-post:

– Det er ikke aktuelt for noen i Eiendomsavdelingens ledelse å stille til intervju i denne saken. Det ligger i sakens natur at jeg ikke kan omtale personsaker i media. Det jeg kan si, er at det i den gruppen som omtales har det vært problemer med arbeidsmiljøet over tid. Det er en av partenes vinkling som presenteres i saken. Vi aksepterer selvfølgelig ikke rasisme og mobbing i noen deler av vår virksomhet. Ledelsen i EA (Eiendomsavdelingen, red. anm) har jobbet systematisk over lengre tid for å forbedre arbeidsmiljøet på driftsområdet. I samarbeid med UiOs personaldirektør har vi forsøkt og forsøker mange ulike tiltak, skriver han.

Prorektor Ragnhild Hennum forteller at de vil undersøke denne saken grundig. Hun understreker samtidig at universitetet tar sterk avstand fra mobbing og rasisme.

– Vi tar denne saken som er til behandling svært alvorlig, sier hun.

– Ledelsen er ansvarlig

Christian sier han flere ganger har varslet både til ledelsen og andre instanser. Til

slutt tok Organisasjon mot offentlig diskriminering saken i fjor. Leder Akhenaton Oddvar De Leon klandrer ledelsen for det som har skjedd.

– Det er ledelsen som er ansvarlig her. Selvfølgelig har man personlig ansvar, men når rasistiske begreper har blitt brukt åpent på en arbeidsplass uten at ledelsen har reagert, så er det uakseptabelt. Ledelsen har vært klar over problemet lenge, sier han til Universitas.

I referatet fra et møte mellom ledelsen i Eiendomsavdelingen og Christian og OMOD innrømmer flere en «ukultur» i avdelingen.

– Slik skal det ikke være i Eiendomsavdelingen. Det har vært kjent at det er en uheldig tone, og at denne uheldige omgangstonen må ha «satt seg i veggene», sa John Skogen under møtet.

Føler seg diskriminert

Ifølge Christian begynte problemene allerede i 2005 da han ble driftsleder, og at det forverret seg to år senere. Han hadde da jobbet fast på universitetet siden 1991. To driftsledere i samme stilling begynte i 2007 å diktere hva han skulle gjøre og

mente han var ansatt for å ta hånd om drittjobbene, sier han.

– Jeg har lenge spurt ledelsen om en arbeidsbeskrivelse for meg, men jeg har aldri fått noen forklaring. Ledelsen har bare gitt muligheter til at folk skal trække meg ned og stemple meg som en person uten kunnskap til å gjøre noe eller utvikle meg, forteller Christian.

Omar sier også at han ikke får gjøre teknisk arbeid, og at dersom han gjør noe teknisk får han kjeft. Dette til tross for at han er kvalifisert.

– Jeg får ikke brukt min utdannelse. For eksempel er det få andre som kan fikse tavler, men jeg får smekk på fingra hvis jeg gjør noe med det. Da må jeg vente til de andre kommer, sier han.

Mer trakassering

Universitas har fått se dokumenter som viser at enda en ansatt med utenlandsk bakgrunn klagde på arbeidsmiljøet i 2013. Han spesifiserte at det gjaldt diskriminering og trakassering.

Christian mener at ledelsen ikke har fulgt opp varslingsene i det hele tatt. OMOD-leder Akhenaton Oddvar De Leon ønsker nå klarhet i hvorfor dette har skjedd.

– Diskriminering er like ille uansett om den er intendert eller ikke. Det er dette vi vil ha klarhet i. Er dette bare en glipp fra universitets side, eller er det noe bevisst? sier han.

De Leon mener at det ikke hadde vært nødvendig å gå til Likestillings- og diskrimineringsombudet om UiO hadde klart å rydde opp i saken selv.

– Vi trengte ikke gå til LDO. Hvis de hadde tatt affære tidligere kunne vi fått løst dette problemet, men selv etter møte med ledelsen endret ingenting seg. Dermed måtte vi prøve å koble inn andre som har kompetanse til å gå inn og vurdere situasjonen.

Smerter i brystet

På et møte i september forsikret eiendomsdirektør John Skogen om at han ville gjøre noe med situasjonen. Det har blitt arrangert flere møter for å få bukt med problemene.

Christian har likevel ikke opplevd noen endring, og mener ledelsen ikke har fulgt opp planen.

– I dag blir jeg bare mer og mer isolert. Jeg sitter og teller timer og gjør det jeg får lov til å gjøre. Hver dag står jeg opp og har smerte i brystkassa før jeg kommer på jobb, sier han.

«De siste 10 årene har vært jævlig»

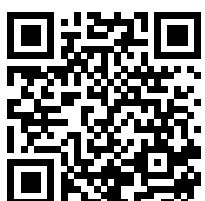
Driftsleder Christian.

Har du en god studentoppgave og vil vinne

150.000?!!



Gjør som disse jentene og søk **FLT's utdanningspris** på 150.000 kroner. I 2016 vant NTNU-studentene, Synne Mari Pedersen og Sunniva Bratt Slette, FLT's utdanningspris for sin masteroppgave. Gå inn på flt.no og finn utdanningsprisen i hovedmenyen eller bruk QR-koden og se hvordan premien kan bli din. Søknadsfrist er 20.august.



Forbundet for Ledelse og
Teknikk (FLT) deler hvert
år ut en utdanningspris på

150.000 kroner. FLT er et LO-forbund med over 21.000 medlemmer, og vi er det forbundet som er best på etter- og videreutdanning. Du trenger ikke være medlem for å vinne prisen, men sjekk gjerne ut vårt studentmedlemskap på www.flt.no.

 **FLT**_s
UTDANNINGSPRIS

Arbeidstilsynet kontrollerte Brandy Melville

ARBEIDLIV: Forrige onsdag avdekket Universitas den oppsiktsvekkende praksisen. HiOA-studenten Tina Jahmurataj er en av flere ansatte som reagerte på at butikksjefen hver dag tar bilder av antrekkene deres og sender det til butikk-kjedens Europakontor.

– Jeg er en person som sier i fra hvis noe ikke stemmer. Jeg ville ikke

jobbet et sånt sted igjen, sier hun.

I dag besøker Arbeidstilsynet butikken, skriver Dagbladet. Tilsynet vil ikke uttale seg før de har utarbeidet en ferdig rapport.

Det var Emilie Ilsaas Rønning som i november ifjor varslet Arbeidstilsynet om butikkens bruk av midlertidige kontrakter.

– De må jo bryte noen lover her,

når nesten alle jobber på midlertidig kontrakt. I tillegg velger de å ikke forlenge kontraktene og heller ansette nye personer på midlertidige kontrakter. Det er ingen som står opp for de ansatte, sier hun til Dagbladet.

Anique Kilsdonk-van Der Hulst, sjef ved Europa-kontoret til Brandy Melville, karakteriserer saken som sladder fra tidligere ansatte ovenfor

Dagbladet.

– Alle ansatte har fått mye informasjon om alle bilder som er blitt tatt. Dette er bare for selskapets bruk. Vi bruker bildene til å forstå ansattes stil i hvert enkelt land og for å kunne produsere kolleksjoner for de ulike landene (Roma har for eksempel andre trender enn Oslo). Bortsett fra det ser jeg ingen grunn

til å forklare selskapspolicyen vår nærmere, sier hun til Dagbladet, og fortsetter:

– Hva gjelder kontraktene er disse allerede godkjent av det norske arbeidstilsynet. Så igjen: Jeg ser ikke vitsen av å kommentere sladder basert på løgner fra tidligere ansatte.

Tilstand: helt på



Som Trump: Under seansen tirsdag morgen presenterte KD også planer om en ny informasjonsportal for fremtidens studenter. – Jeg sier som Donald Trump: it's going to be awesome, sier Torbjørn Røe Isaksen.

Ny leder av Studentparlamentet

STUDENTPOLITIKK: Tirsdag kveld ble det klart at Jens Læg Reid blir den nye lederen av Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo.

Læg Reid føler seg klar for et år som UiO-studentenes øverste leder og talsperson, men seieren har ikke helt gått opp for ham ennå.

– Jeg er veldig, veldig glad, sier Læg Reid. Teologistudenten har representert Grønn

Listes i Studentparlamentet i ett år. Han er klar på hvilken type leder han vil være.

– Jeg har lyst til å være en samlende leder, og en sterk leder opp mot UiO-ledelsen, sier Læg Reid.

– Mitt absolutte fokus vil være samarbeid både med Universitetsledelsen og studentene.

Det formelle valget skjer først på torsdag. Likevel er det sikkert at Læg Reid blir ny

studentleder. Etter en kveld med forhandlinger har listene i Studentparlamentet blitt enige om en ny leder og et nytt arbeidsutvalg. Hans Christian Paulsen, nåværende leder av Studentparlamentet, forteller at det er første gang på siden 2014 at listene har klart å lande et forhandlingsresultat.

– Det synes jeg som sittende leder er bra og viser at valgordningen vår fungerer, sier den avtroppende studentlederen.



Maktmann: Hva føler du nå? – Nei, det er litt vanskelig å si, ler Jens Læg Reid. FOTO: Pressefoto.

Dette er det nye arbeidsutvalget:

- Leder: Jens Læg Reid
- Studie- og læringsmiljøansvarlig: Susann Andora Biseth-Michelsen
- Kommunikasjonsansvarlig: Synnøve Kronen Snyen
- Universitetsstyret: Kristine Berg Heggelund og Henrik Paulsen Mandelid

det jevne

Det er for få kvinner i vitenskapelige stillinger og studentene drar ikke ofte nok på utveksling. – Det går litt tregt, sier kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen.

Tilstandsrapporten

tekst Markus Slettholm
foto Hanne Marie Lenth Solbø

Tirsdag presenterte kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen den årlige tilstandsrapporten. Det er en presentasjon av tallmateriale for året som har gått i Universitets- og høyskolesektoren.

– Det er ingen store, sjokkerende og overraskende funn i denne rapporten. Gjennomgangstonen er positiv utvikling, men at det går litt sakte. I det store og det hele er staa omtrent som i fjor, sier kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen.

– Det går litt tregt

I likhet med andre sektorer, sliter akademia med skjev kjønnsbalanse i faglige toppstillinger. I akademia har tallet steget jevnt og trutt med omtrent ett prosentpoeng i året siden 2007. I 2016 var andelen kvinner i dosent- og professoratstillinger 28,2 prosent.

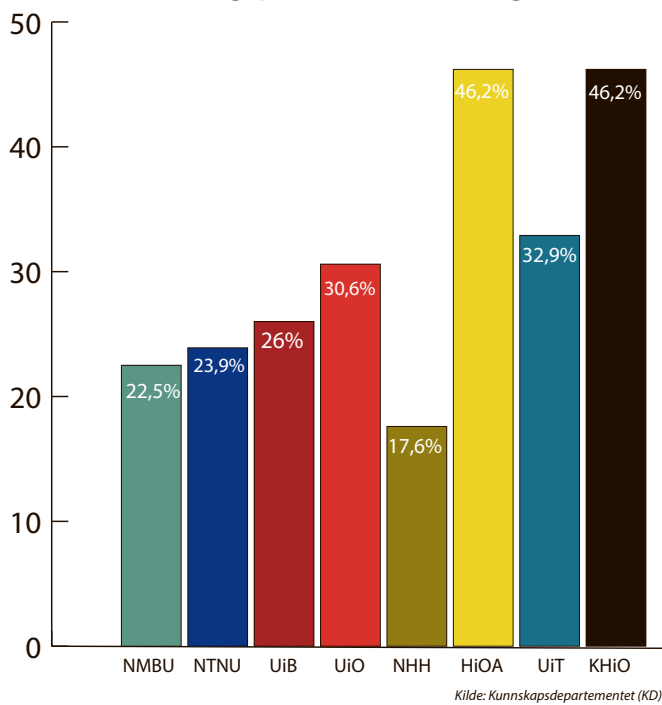
– Det er ikke veldig imponerende, sier kunnskapsministeren.

Statssekretær i Kunnskapsdepartementet (KD), Bjørn Haugstad, istemmer sin sjef og mener man må se på både strukturelle og kulturelle skjevheter.

– Det går litt tregt. Det er ekstremt viktig at man sørger for at man får inn nok kandidater av begge kjønn. Vi har undersøkelser som tilsier at kvinner er mer samvittighetsfulle enn menn, slik at de bruker mer tid på undervisning, sier han.

Mens menn bruker mer tid på forskning og dermed rykker opp i systemet, blir kvinner stående. Han fremhever også at menn ofte

Andel (i prosent) kvinner i dosent- og professorstillinger 2016:



støtter hverandre i større grad enn kvinner.

Vil ikke ta drastiske grep

Marianne Andenæs, leder i Norsk studentorganisasjon (NSO), mener denne skjevheten er høyst problematisk. Hun mener institusjonene i dag gjør mye bra, men at de bør ha en enda mer aktiv likestillingspolitikk.

– Med dagens prognoser vil det ta i overkant av 20 år før det er en reell kjønnsbalanse blant profesorer. Vi må se på hvilke årsaker som ligger til grunn for denne

skjevheten. Her må regjeringen eventuelt gjøre noen drastiske grep, sier hun.

Kunnskapsministeren mener på sin side

Torbjørn Røe Isaksen

at et av de viktigste tiltakene er å sikre at man innen «rimelig tid» kan få en fast stilling. Dette er viktigere for kvinner enn for menn, da kvinner ofte har mer omsorgsansvar enn menn.

– Vil dere gjøre drastiske grep?

– Nei, det er ikke aktuelt på nåværende tidspunkt. Vi vil ikke sette kvoter eller føre radikal kjønnskvoltering av kvinner inn i professorstillinger, sier Røe Isaksen.

Utenlandsopphold som norm

Et annet tall Røe Isaksen også gjerne skulle sett var høyere er andelen studenter som drar på utveksling. Av de 44 600 som avla en grad i Norge i 2016, hadde 15,4 prosent, eller omtrent én av sju,

vært på utveksling.

– Også det tallet er for lavt. Vi har en målsetting om 20 prosent innen 2024. Nå har vi også begynt å betale for at studenter drar på utveksling. Litt hårete sagt burde alle institusjonene legge opp til et semester utenlands, så får man heller melde seg av om man ikke ønsker seg ut, sier han og legger til:

– Normen burde være at man har et utenlandsopphold.

Statssekretær Bjørn Haugstad mener erfaringene fra et utvekslingssemester er uvurderlig. Når man studerer i en annen kultur får man impulser, kunnskap og dannelse som det er umulig å få her hjemme.

– Vi må jobbe målrettet for å få opp tallene. Det er oppsiktsvekkende få studenter som griper den unike muligheten det er å dra ut et semester, sier han.

30 prosent på utveksling

Marianne Andenæs i NSO er enig med Haugstad og understreker viktigheten av internasjonale erfaringer for norsk næringsliv. Mens KD har en målsetting om 20 prosent, vil studentlederen gå noen hakk lenger.

– Vi vil at 30 prosent av studentene skal ha vært på utveksling i 2024. Det kan ikke være noen risiko knyttet til å dra ut og ikke få semesteret godkjent. Studenter får erfaringer man vil kunne få bruk for senere i livet, sier hun og legger til at hun senest i går fikk bruk for spansk kunnskaper fra hennes utvekslingssemester i en representasjonsmiddag.

Slik lever topp

I forrige uke ble Lene Antonsen erklært skikket til å fortsette som vernepleierstudent. Dette er deltidsjobben som kunne ha fått henne kastet ut av studiene.

Skikkethet

tekst Emilie Solberg
foto Hanna Hjordar

- Hva sier du til et treff?
- Jeg blir kåt av deg.
- Jeg har lyst på telefonen din med nudes.

Meldinger renner inn i turbofart på Snapchat-kontoen til Lene Antonsen. Hun har nettopp delt en filmsnutt der hun poserer i bare bh-en på pikerommet hjemme i Horten, for å vise hvor raskt hun får respons på det hun deler.

– 404 visninger på to minutter. Folk sitter konstant og følger med på hva jeg driver med, forteller hun mens hun oppdaterer sin egen mystory. Vanligvis tar hun seg ikke tid til å åpne alle snaps som kommer inn, men leser meldingene folk skriver til henne dersom de ønsker å kjøpe bilder.

Vant i nemnda

Ved siden av å være vernepleierstudent ved Høgskolen i Østfold, lever Antonsen av å selge toppløsbilder av seg selv over en sms-tjeneste. Snapchat-kontoen *Lureleneg1* bruker hun både til å promotere sin egen virksomhet, men også til å underholde de mellom 20 000 – 25 000 faste følgerne hennes.

I november i fjor, bare tre måneder etter at hun hadde startet på vernepleierstudiet ved Høgskolen i Østfold, ble hun klagd inn som uskikket til skolen. Det ble sådd tvil om hvorvidt virksomheten hennes var forenelig med å jobbe som vernepleier. Saken gikk til skikkethetsnemnda, og i forrige uke kom dommen der et enstemmig flertall i nemnda erklærte henne skikket.

– Det er utrolig deilig å være ferdig med denne saken. Jeg fikk tøffere spørsmål i nemnda enn det jeg hadde trodd på forhånd, sier hun.

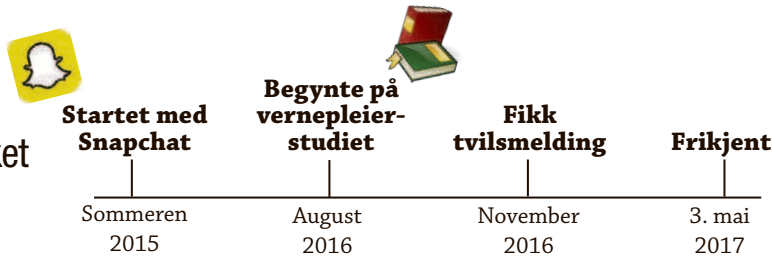
For Antonsen har saken vært tidkrevende.

– Jeg visste ikke om jeg skulle le eller gråte da saken begynte. Jeg skjønner ikke på hvilken måte disse bildene kan påvirke den jobben jeg gjør som vernepleier, forteller hun.

Raske penger

Antonsen begynte å ta bilder av seg selv via Snapchat i 2015, ett år etter hun hadde deltatt i realityserien Paradise Hotel.

– Jeg brukte mye humor og la ut filmer av at jeg gjorde sprø



ting som å bleke tennene mine i hvit neglelakk. Det slo an i vennegjengen, så jeg bestemte meg for å åpne kontoen. Den første dagen jeg åpnet den fikk jeg over 1000 følgere, forteller hun.

Siden den gang har kontoen vokst, og vernepleierstudenten har oppdaget at hun kan tjene raske penger på å selge toppløsbilder med den populariteten hun har opparbeidet seg på Snapchat og ved å delta på ulike realityprogram. – Da jeg fant ut at folk var villige til å betale penger for dette, tenkte jeg at det bare var å kjøre på. Det er jo bare snakk om pupper, og for meg er ikke det noe problem å dele. I går solgte jeg et bilde for 10 000 kroner, utbryter hun.

Føtter selger

– Jeg velger pris på bildene selv, men vanligvis pleier jeg å sette den til 79 kroner per bilde. Jeg får jo kanskje halvparten av det igjen etter at sms-tjenesten har fått sin del, og så må jeg skatte av det igjen. Det sier seg jo selv at man må selge ganske mange bilder for å få en god lønning.

Antonsen blar nedover de siste bildene hun har sendt på den rosa telefonen sin. Hun sender ikke hva som helst, men prøver å sende det kundene ønsker etter rimelighetens grenser. Trusa beholder hun alltid på, og hun sender ikke ansiktet sitt.

– Her var det en som ønsket seg et bilde av meg i gjennomsliktig bluse. Også er det mange som spør etter bilder av føttene mine. Folk har lyst til å se føttene mine i alle mulige positurer, sier hun mens hun ler.

Er det så mange som har fotfetisj?

– Jeg har solgt så mange bilder, både barbeint og med sokker. Her om dagen solgte jeg fire bilder av bare føttene mine.

Hva spør de om da?

– De spør: Hei, kan jeg se på føttene dine? Ja, det kan du. 79 kroner koster det da, svarer jeg. Det hender jeg selger sokker også. Jeg tenkte jeg skulle gjøre det i kveld faktisk, forteller hun.

En heltidsjobb

Vernepleierstudenten forteller at mengden av forespørsler varierer, men at hun vanligvis pleier å sette av tre til fire dager i uka hvor hun prøver å selge flest mulige bilder. Det kommer også an på hvor aktiv hun er på Snapchat.

– Etterhvert skjønte jeg at dette er noe som det går an å leve av. Tenk å slippe å gå på jobb, fader så deilig. Men jeg vet jo ikke hvor lenge jeg kommer til å fortsette med dette.

Selv skjønner ikke Antonsen hvordan det å kle av seg kan skade

andre. Hun mener at så lenge hun selv trives med det hun holder på meg og har et naturlig forhold til kropp, så betyr det ikke så mye om hva alle andre måtte mene om henne.

– Det er mange delte meninger om saken min, men jeg bryr meg ikke om det lille hatet som jeg får. Man kan mene hva man vil, men jeg forstår ikke hvorfor noen oppsøker Snapchat-kontoen min hvis de ikke liker det jeg driver med.

Hvorfor tror du at så mange reagerer?

– Folk er misunnelige. Det er veldig mange som henger seg opp i det jeg gjør og sier. Da tenker jeg at det ikke er sikkert at det er hat, men heller fascinasjon. Det er veldig mange som sender toppløse bilder på Snapchat. Forskjellen er at jeg tjener penger på det.

Det er stort sett på nett at Antonsen opplever stygge kommentarer, ikke ansikt til ansikt. Hun har lagd en egen strategi på hvordan hun svarer på ufine meldinger.

– Da skriver jeg: Dette kan vi diskutere videre på SMS, det koster 29 kroner per svar. Mulig at jeg deler opp svaret, så pass på å ha nok penger på kortet, sier hun og smiler.

Støtte fra foreldrene

Moren kommer inn på rommet og ler når hun finner datteren i bare bh-en mens hun oppdaterer Snapchat-profilen sin.

– Jeg viser hvordan jeg selger bilder, utbryter Antonsen.

– Åh, det er det dere driver med. Jeg så bare deg i bh, og alle oppi senga og tenkte: «Gud, hva er det som foregår her», svarer moren og ler.

En viktig årsak til at Antonsen har fortsatt med SMS-tjenesten er støtten hun har fått fra foreldrene. Da hun begynte å selge bilder fikk hun én hovedregel: Ha på trusa.

– Etter min første lønning fikk de sjokk. Nå sier de bare: Kjør på, og ikke stopp, forteller hun og legger til:

– Jeg tror det handler om at det ikke ligger noe kriminelt ved dette. Tenk på alle som sender lignende bilder til hverandre på Snapchat.

Selv om internett er hjemsted for et hav av gratis toppløsbilder, tror hun grunnen til at folk kjøper bilder av henne er fasinasjonen bak Snapchat-profilen hennes. Antonsen peker ut av vinduet fra barnedomshjemmet i retning Bastøya.

– Jeg har blitt fortalt at det henger bilder av meg fra blader i fengslet på Bastøya. Jeg vet jeg er populær i fengsel, sier hun og ler.

universitas@universitas.no

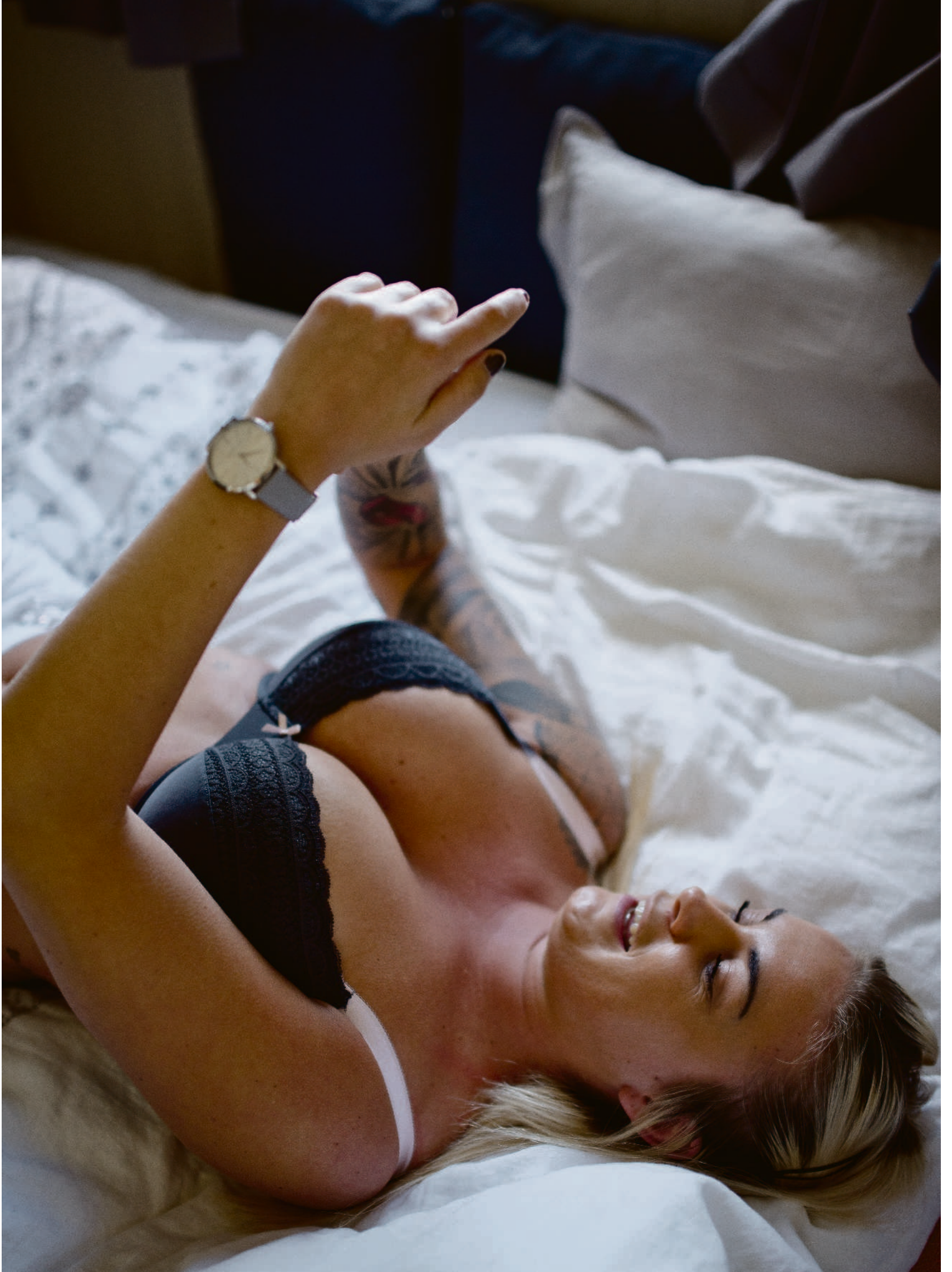


Fargerikt fremkomstmiddel: Lene har anskaffet seg en egen firmabil der A-n-t-o-n-s-e-n er skrevet inn i lakken i rosa løkkeskrift. Fargen matcher de sjokkrosa felgene.



Konkurranse: – Nettet blir større og større, og det blir også vanskeligere å holde seg populær der, forteller Antonsen.

pløsstudenten



Selfie: – Det ligger mye arbeid bak en stor konto. Jeg må bare prøve å være kreativ nok til at folk vil fortsette å følge meg, sier Lene Antonsen.

Varsler kamp om v

13,2 millioner kroner ekstra i banken skaper en gnist blant studentorganisasjonene. Nå forventer flere at Velferdstinget ber SiO knuse sparegrisen.

Semesteravgift

tekst Eskil Wie
foto Adrian Nielsen

Det var i høst Velferdstinget i Oslo og Akershus fikk sterke signaler fra SiO om å være moderate i sin tildeling til studentorganisasjoner. De studentvalgte valgte derfor å barbere bort 1,175 millioner kroner i søknadene som kom inn. Derfor var overraskelsen stor da det ble kjent at 13,2 millioner kroner av fjorårets semesteravgift sto ubrukt.

– Det er våre penger, studentenes penger, og det er vi som skal bestemme hvordan SiO skal fordele dem, mener representant Hashem Jafari i Velferdstinget.

Han er svært overrasket og skuffet over at SiO nesten seks måneder etter tildelingsmøtet avslører at de har en haug av penger tilgjengelig.

– Vi har ikke fått informasjon på riktig tidspunkt. Det oppleves som udemokratisk, mener Jafari.

– Disse 13 millionene må fordeles til studentorganisasjoner, studenthelse, studentkultur og ikke minst på bærekraftige og miljøvennlige tiltak, fortsetter han, meninger som også kommer til uttrykk i et leserinnlegg i dagens avis.

Økonomiske utfordringer

Det var egentlig kun planlagt å sette av 2,5 millioner kroner av semesteravgiften i egenkapital, men SiOs hovedstyre – som styres av et flertall av studenter – bestemte tidligere i år å øke summen med 11,7 millioner kroner. Økt semesteravgift og gode resultater i SiO er årsaken til det enorme overskuddet.

– I et år der vi investerer enorm summer i bolig var det en riktig avgjørelse. For å kunne tilby studentene det de vil ha er vi avhengig av en bunnsolid økonomi, sa styreleder Gabrielle Legrand Gjerdset i SiO til Universitas forrige uke.

Avgjørelsen kommer i en periode hvor flere studentorganisasjoner sliter med økonomien. Blant andre Radio Nova og Universitas møter en mediehver-

Dette er saken:

- Velferdstinget er en interesseorganisasjon og øverste politiske organ i velferdsspørsmål for studentene som er tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). De innstiller blant annet hvordan bruken av semesteravgiften skal prioriteres ovenfor SiOs hovedstyre.
- Semesteravgiften besto i 2016 av 77,6 millioner kroner. Av dette gikk rundt 40 millioner kroner til helsetilbud og 17 millioner ble disponert av Velferdstinget. Ellers fordeles midlene til SiO Foreninger, karrieresenter og andre studentvelferdstilbud.
- De siste årene har budsjett-søknadene fra Velferdstinget til SiO vært på 14,8 (2014), 15,7 (2015), 16,4 (2016) og 17 millioner kroner for 2017. Alle har blitt innvilget av styret.
- I 2016 satt SiO med et overskudd på 13,2 millioner kroner av semesteravgiften. Flere reagerer etter at denne summen ble satt av i egenkapital, i stedet for å bli brukt på velferdstiltak for dagens betalende studenter.

dag i omstilling, og har store kostnader knyttet til produksjon av radio og papiravis.

– Hvis mikseren ryker, så er det et stort problem for oss, sier daglig leder Eirik Thorsen i Radio Nova.

Han holder en hånd på mikseren til en verdi av nesten 200 000 kroner inne i deres B-studio på Chateau Neuf.

Universitas møter han sammen med fagsjef Edvard Brudeli Moen. Radiokanalen med cirka 150 aktive medlemmer fordelt utover 35 forskjellige radioprogrammer, forbereder seg denne ettermiddagen på å arrangere kurs for mange av de frivillige.

– Innholdsmessig har vi en like stor produksjon som P3, mener Thorsen.

Frarådet å øke rammen

Selv om de ved tidligere anledninger har måtte gjennomføre nedskjæringer på grunn av kutt i tildeling fra Velferdstinget, så mener Thorsen at de har et stort sett godt forhold til tinget de siste årene.

– Vi føler at Velferdstinget er på vår side. Men det er alltid spennende å vite hva vi får fra dem, sier han.

Styreleder Ingvald Høystad Stavem i radiokanalen varsler nå en kamp i høst om å øke totalrammen som gis til studentorganisasjoner.

– Det er synd at det ikke ble tildelt et større beløp i høst, med tanke på at man samme år økte semesteravgiften. Dette er penger

«Det er våre penger, studentenes penger»

Hashem Jafari

Visste du?

Nå er det snart valg til Velferdstinget. Fristen for å melde ditt kandidatur er 14. mai klokken 23.59. Innstillingen fra valgkomiteen kommer 27. mai og valgmetet finner sted 29. mai.



Tar gjerne en ekstra slant: Daglig leder Eirik Thorsen i Radio Nova sitter sammen med fagsjef Edvard Brudeli Moen inne i studio på et positivt forhold til Velferdstinget, sier Thorsen, men han tar gjerne imot mer støtte ved neste tildeling

som kunne gått direkte til studentaktiviteter, sier hun til Universitas.

Hun sto selv på barrikadene for å få hele beløpet som de søkte om i fjor. De manglet 100 000 for full pott på en søknad på 1,75 millioner kroner, og konsekvensen er at de må utsette en økonomisk treårsplan, som de trodde de hadde fått VT med på året før.

– Velferdstinget ble frarådet på det sterkeste fra alle hold å øke

totalrammen. Det ble respektert den gang. Nå spørs det om det blir respektert til høsten. Studentorganisasjoner flest sliter med en stram økonomi som går utover deres aktivitet, sier Stavem.

Argument for mer åpenhet

En av dem som er mest kritisk til SiOs rolle i denne saken er daglig leder Marlene Persson i Oslostudentenes Idrettsklubb.

– Det er veldig problematisk

dersom Velferdstinget ikke har blitt informert om dette på forhånd. SiO legitimerer stadig vekk sine prioriteringer med at de er studentstyrt. Dersom Velferdstinget ikke informeres fratar man organet sine muligheter for å ytre studentenes mening og dermed utøve sin funksjon. Da mister SiO også sin legitimitet som «studentstyrt», mener hun.

Hun angriper samtidig mangelen på åpenhet i SiO.

Velferdsmillionene



Chateau Neuf. Over dem henger en ny air condition som de etter en lengre prosess fikk fra Universitetet i Oslo. Foran dem henger radioutstyr for flere hundre tusen kroner. – Vi har

– Dette løfter også frem et annet spørsmål, nemlig problematikken rundt at studentsamskipnaden ikke er underlagt offentlighetsloven. Dette gjør at studentene er prisgitt at de som styrer på vegne av dem er åpne om hvordan studentenes ressurser brukes, og at studentrepresentantene informeres og får mulighet til å kommentere de prioriteringene som gjøres, mener Persson.

– Saker som dette viser at dette ikke nødvendigvis er tilfellet, og reiser spørsmål rundt hva samskipnaden gjør som vi ikke hører om, fortsetter hun.

Må avise studenter

I likhet med de andre studentorganisasjonene som er avhengig av støtten fra Velferdstinget, så er OSI klar på at de til neste år forventer at det stilles mer midler til disposisjon. Hvert år må de avise cirka 2000 studenter som ønsker å delta i studentidretten. Nå håper Persson å gi et enda bedre tilbud til studentidretten neste år.

– Det er opp til oss å levere en god søknad. Men denne saken viser at tildelingssummen og derav aktivitetstilbudet ikke bør reduseres som følge av at Velferdstinget mangler

midler å fordele, sier hun.

P.S. Universitas mottok 3,05 millioner kroner fra Velferdstinget i fjor, og var med det den som mottok mest i tildelingsrunden. Tildelingen var 300 000 under det som det ble søkt om, og Universitas har vært nødt til å kutte i lønninger og utgaver det siste semesteret.

universitas@universitas.no

Vil ta en kamp

– Vi skal ta kampen for mer penger når vi ser at det er så mye penger til overs. Men hvis vi ønsker å søke mer penger til foreningslivet neste år, så vil det gjøre at vi må nedprioritere andre områder, mener leder Aleksander Gjøsæter i Velferdstinget.

I høst snakket du om at ble gitt signaler om hvor mye dere kan søke om. Hvilke signaler er det som blir gitt?

– De signalene vi får handler hovedsakelig om at vi får et ja, nei eller kanskje til svar. Det er en forhandling, og betydelige økninger krever en god begrunnelse. Vi vil gjerne ha best mulige rammer for foreningene. Det vet vi at SiO også vil, men SiO er helt avhengig av å ha en sunn økonomi, og de største summene har Velferdstinget allerede bundet opp i SiO Helse, sier Gjøsæter.

universitas@universitas.no

Gir ingen signaler nå

Styreleder Gabrielle Legrand Gjerdset i SiO tror ikke det er lurt å bruke opp alle pengene med det første.

– Semesteravgiften økes med jevne mellomrom fordi man tar hensyn til kommende prisvekst for å sørge for at vi kan opprettholde dagens tilbud. Binder man opp alle pengene neste år, har man ingen buffer for prisvekst og nye satsinger de neste årene, sier hun til Universitas.

Hun vil heller ikke gi noen signaler om hvor mye styret er villig til å gi neste år.

– Jeg legger meg ikke opp i Velferdstingets interne prioriteringer. Velferdstinget står fritt til å søke om så mye de mener er riktig og ansvarlig.

Noe av kritikken går på manglende åpenhet og informasjon fra SiOs side, men Gjerdset viser til at Velferdstingets arbeidsutvalg har innsyn i de samme dokumentene som SiOs hovedstyre.

– Vi er til stede og orienterer på hvert VT-møte hvor alle studenter, også OSI, har mulighet til å stille spørsmål og kommentere. I min tid som styreleder har jeg fått ett spørsmål fra OSI: Om halltid. Vi tar gladelig i mot flere, sier hun.

Er manglende åpenhet i SiO et større problem vi burde diskutere? Kan SiO bli mer åpent?

– SiO har en egen åpenhetsspolisy som blant annet sier at man kan be om innsyn i saker. Forretnings-sensitiv informasjon er naturligvis ikke tilgjengelig, svarer hun.

universitas@universitas.no

SE IDÉ OG DEBATT
SIDE 28

Geologisk museum skulle bare flytte...

Det endte opp med å ta ett år, koste en million mer enn planlagt og har frustrert forskerne som bruker instrumentene.

Flytteflause

tekst Gard Oterholm
foto Marianne Demmo

For et år siden begynte Geologisk museum flyttingen fra W.C. Brøggers hus på Tøyen til Økern. En gruppe forskere skulle bare være uten instrumentene sine i noen uker.

Men ett år med uforutsette problemer har gjort at forskergruppen har blitt forhindret i å gjøre jobben sin. Ekstrakostnadene har vært så store at museet har gått på en skikkelig million-smell.

Ekstremt frustrerende

Instrumentene forskerne er avhengig av er et elektronisk mikroskop og et røntgendiffraktometer. Stipendiat Øyvind Sunde ved Naturhistorisk museum er en av forskerne som i ett år har hatt store problemer med å gjøre jobben sin.

– Det blir som hvis en saksbehandler jobber på et kontor, også skal jeg ta fra deg datamaskinen din i ett år, sier han.

Førsteamanuensis Henrik Friis er også en del av gruppen og har sett verdifull tid gå tapt det siste året.

–Det har vært ekstremt frustrerende. Også fordi det er ingen som lytter hvis du prøver å forklare problemet. Det er ingen dialog og alt låser seg fast.

En million for mye

Seksjonssjef for konservering og forskningsteknikk ved Naturhistorisk museum, Jon Lønnve, understreker at han har forståelse for frustrasjonen. Han forteller at det har vært vanskelig for mange det siste året.

– Det har vært et unntaksår for museet. Alle mann har vært med på å tømme Geologisk museum, så det er ikke bare laboratorievirksomheten som har måttet vente på å komme i gang igjen.

Han mener museet ikke kan klandres.

– Det er mange uheldige om-

stendigheter. Men man kan ikke si at det er museets feil. Det er ikke sikkert det er riktig adressat å legge skylden på arbeidsgiver for alle problemer, sier Lønnve.

Kunne dra andre steder

Seksjonssjefen peker på at selv om instrumentene forskerne trengte ikke var tilgjengelige, ble de tilbudt å dra andre steder for å bruke instrumenter på universitetets regning.

Lettere sagt enn gjort, mener Friis og Sunde.

– Vi har fått tilbud om å få dekket kostnader og bruke instrumenter andre steder, men det er ikke alltid like lett. De som har undervisning kan ikke reise en uke til London mens de har undervisning, sier Friis.

Kostnadene går også opp om arbeidet gjøres et annet sted, ettersom det andre steder må lages flere preparater av mineralprøver fordi muligheten til å selekttere de rette prøvene forsvinner, mener Sunde.

– Verdifulle prøver kan gå tapt. Instrumentene våre kan gjøre denne identifikasjonsjobben uten å ødelegge prøvene, sier han.

Vanskelig flytting

Både Sunde og Friis er klare på at de har forståelse for at en så stor flytteprosess er vanskelig.

– Dette er rett og slett en uheldig konsekvens som har druknet litt i alt det andre slik jeg ser det. Det er ikke enkelt for et fåtalls mennesker

å holde styr på, sier Sunde.

Friis mener mer enn bare den lokale ledelsen er ansvarlig, og peker heller på hele universitetsstrukturen, og mener at hele prosessen burde revurderes.

Lønnve er derimot uenig. Han sier at det har vært en dialog mellom brukerne og at de ansatte har vært med i beslutninger om virksomheten siden 2013.

– Hverken planlegging eller gjennomføring hadde vært mulig uten brukernes deltagelse. Utgangspunktet for Friis' frustrasjon ligger i den lange tiden det har tatt for å få laboratoriet, som han benytter seg av til sin forskning, tilbake i drift. Det er selvfølgelig beklagelig, men å legge skylden på universitetsstrukturen er å gå litt langt.

universitas@universitas.no



Store og dyre instrumenter: Dette er en av makinene som skulle flyttes, men som endte midt oppi en flytteflause.



Mest studenter: De fleste som trente på Athletica Blindern en tirsdag ettermiddag hadde en pause fra eksamenslesingen, men omtrent 25 prosent av medlemmene til SiO Athletica er ikke studenter.

Sats Elixia føler seg truet av SiO Athletica

Sats Elixia mener studentsamskipnadene er på jakt etter kundene deres. – Vi satser på studenter, sier SiO.

Treningsstrid

tekst Runa Fjellanger
foto Hanne Marie Lenth Solbø

Fra underskudd og klagestorm til medlemsvekst og overskudd. SiO Athletica har reist seg fra asken og kan skilte med en sterk og trygg posisjon i treningscentermarkedet. Men alle er ikke like fornøyde: konkurrenten Sats Elixia reagerer på studentsamskipnadenes gode konkurransevilkår.

– Vi vil vite at konkurransen skjer på like betingelser, sier Svein Erik Nilsen, Development & Property Manager i Sats Elixia Norge.

I flere henvendelser til Kunn-

skapsdepartementet uttrykker Sats Elixia bekymring for ujevne konkurransevilkår mellom studentsamskipnadenes treningstilbud og treningssentrene. Blant annet er treningskjeden kritiske til at SiO Athletica også er åpent for ikke-studenter. Sats Elixia peker på at flere studentsamskipnader åpner store treningssentre i nærheten av deres og andre aktørers sentre.

– Det gjør de totalt uten økonomisk risiko, sier Nilsen.

Ingen statsstøtte

Sats Elixia mener Kunnskapsdepartementet må se på forutsetningene for studentsamskipnadenes treningssentre.

– Hvis studentsamskipnadene hadde startet med dagligvarebutikker eller bokhandler på det

kommersielle markedet ville man selvfølgelig fått en reaksjon på dette, sier Nilsen.

Direktør i SiO Athletica, Fredrik Refsnes, kjenner seg ikke igjen i kritikken fra konkurrenten.

– Kampanjene våre er rettet mot studenter. Når det gjelder lokalisering ligger sentrene våre nær eller på campus, sier treningssjefen.

SiO Athletica mottar ikke statsstøtte, og

ifølge SiO kommer all offentlig støtte til studentvelferd kun studentene til gode.

– SiO mottar såkalt «fri stasjon» fra flere læresteder, både i form av lokaler og tilskudd til å subsidiere medlemsprisen for semesteravgiftsbetalende studenter ved lærestedet. SiO fører separate regnskap for studentsegmentet og ikke-studentseg-

mentet for å sikre at fri stasjon bare kommer studentene til gode, sier SiO Athletica-direktør Fredrik Refsnes.

Ikke overskudd

– Er det urettferdig at dere konkurrerer mot kommersielle aktører uten den samme risikoen?

– SiO Athletica er en del av studentvelferden i Oslo, og har et annet formål enn kommersielle treningssentre. Det er en forutsetning i gjeldende lov- og regelverk at ikke-studentsegmentet går med overskudd, sier Refsnes.

Ifølge SiO Athletica-direktøren er inntekter fra medlemmer som ikke er studenter også til glede for studentene.

– Økonomisk overskudd kommer studentene til gode, blant annet i form av at SiO kan holde fem anlegg åpne og at det kan tilbys flere kurs, sier han.

Rundt 10 prosent av medlemsmassen til SiO Athletica er ikke-studenter. I tillegg kommer medlemmer som er ansatte på

universitetet og høyskoler. De utgjør rundt 15 prosent.

Refsnes avviser likevel at SiO Athletica satser på å få flere ikke-studenter som medlemmer.

– Vi satser på studenter. Det er de vi er til for, sier han.

Ingen svar

Sats Elixia-Nilsen mener fortsatt at treningskjeden ikke har fått konkrete svar på spørsmålene sine, på tross av flere henvendelser til Kunnskapsdepartementet.

– Jeg vil understreke at vi ikke påstår at forskrifter ikke følges eller at det studentsamskipnadene gjør er ulovlig. Vi stiller rett og slett spørsmålsteget rundt målsettinger og hvordan ting blir fulgt opp, sier Nilsen.

Han mener at studentsamskipnadene burde prioritere annerledes.

– Studentsamskipnadene burde fokusere på studentvelferd og tilby et godt treningstilbud for studentene, sier han.



Verdens verste h

De smarteste og mest ressurssterke ungdommene vil til vesten, på tross av at økonomien i landet bedres og atomavtalen gir håp om en lysere fremtid.

Sentralt i Teheran finnes et vakkert universitetsområde. Trær og blomster er anlagt i frodige bed langs de brede gatene som skiller steinbygningene fra hverandre. Området minner om et hvilket som helst amerikansk universitetscampus, men bygningene huser i virkeligheten Universitetet i Teheran.

Erfan Majd (32) er tidligere student ved eliteuniversitetet.

– På dette idylliske campuset vokser det drømmer og ambisjoner. Man kan virkelig føle den pulserende og positive energien, sier han.

Mjad forteller at av hans 26 medstudenter på master i ingeniørfag er kun tre gjenværende i Iran. Fem har reist til Frankrike og enda flere til USA. Mjads medstudenter er en del av en dyster statistikk for Iran. Store deler av befolkningens vel skolerte individer søker lykken i andre land, gjerne i vestlige land, og bidrar til landets massive hjerneflukt.

– Den viktigste grunnen for å reise ut er min forestilling om fremtiden. Alt blir bare verre og verre, vi ser alt i sort. Ingen kan leve uten håp. Derfor er det vanskelig å bli her slik situasjonen er nå, føler Mjad.

Lave lønninger

Han er frustrert over de lave lønningene man må leve av selv om man har høy utdanning og en god jobb.

– Lønningen burde dekke utgiftene man har her i livet, som å leie et hus, å reise og å ha en bil. Noen av vennene mine har jobbet i ti år og har fortsatt ikke råd til å ha en bil. De har samme utdanning som meg men bor likevel i et dårlig strøk av byen.

Mjad er pessimistisk med tanke på fremtiden. Likevel er det flere indikasjoner på at landets økonomi kan få en oppsving.

– Den økonomiske veksten er på fire til fem prosent og inflasjonen er mye lavere enn før. Arbeidsledigheten har også falt til under ti prosent, men det er sikkert mye skjult ledighet. Lønnsnivået i et samfunn er avhengig av den økonomiske utviklingen, sier Sverre Lodgaard. Han er seniorforsker ved Norsk Utenrikspolitisk Institutt og har Iran som ekspertområde.

Iran-kjenneren forteller at økonomi har vært President Rouhanis fokus. Det er imidlertid gått mer langsomt enn forventet å se forbedringer etter at atomavtalen ble inngått sommeren 2015. Men selv om folk ikke merker store endringer så er det antakelig mer i vente. Lodgaard mener at det skulle være mindre grunn til å forlate Iran nå enn i tidligere perioder, da han tror det er mer positivt i vente av økonomisk fremgang.

Misnøye med mullaer

Mjad har i flere år arbeidet i oljenæringen. Han forteller at karriøren hans møtte store

Teheran, Irak



Julie Brundtland Løvseth, tekst og foto

barrierer av sjefene som er ansatte av den religiøse ledelsen i landet. Myndighetene utnevner en religiøs leder, ofte uten utdanning, men som de stoler på, til å bli lederen av noe vedkommende ikke kan noe om.

– En gammel person med et skjegg kontrollerer de viktigste posisjonene i iransk industri. De kontrollerer alt, og vet ingenting, sier Majd.

Tiltrekkes av vesten

En annen ung iraner som vil komme seg ut av landet er Bara Olfati (26). Hun har allerede fått Schengen-visum og planlegger å flytte til Sverige, hvor hun har familie. Olfati har studert informasjonsteknologi på Azad University i Sanandaj, en by lengre vest i Iran.

Hun deler inntrykket av at mange som er ferdig utdannet flytter ut av landet.

– Hvert år øker antallet, og det er de beste og smarteste studentene som drar. Det er farlig for landet vårt. Vi kommer til å møte et stort problem i fremtiden, men vet ikke hvordan de skal løse det, mener hun.

Ifølge Det Internasjonale Pengefondet er Iran det landet i verden med mest hjerneflukt. Mellom 1990 og 2000 var det hvert år 150.000 mennesker som flyktet fra Iran, ifølge BBC.

–Hjerneflukt er et stort problem for Iran, sier Lodgaard.

Han forklarer videre at det er naturlige årsaker til at iranere søker seg til vesten. Iran er nemlig det eneste landet i Midtøsten hvor grasrota er positivt stemt til amerikansk kultur. Det tror Lodgaard skyldes blant annet arven fra Shah-tiden. Shah-familien, med Muhammed Reza Sjah Pahlavi som konge, hersket fra 1941 til 1979. Shahan var utdannet i Sveits og kjent for et godt forhold til vesten og dets ledere samt en vestlige levestil.

– Og at de tar inn alskens vestlige TV-stasjoner i Iran, hvor iranerne kan se på vestlig kultur og samfunnsniv. Iransk ungdom er nok tiltrukket av det man kan oppleve i vestlige land. Den øverste lederen i landet er upopulær, særlig blant ungdommen. Han står for en kulturell og politisk tradisjon

som ungdommen ikke tiltrekkes av, sier Lodgaard.

universitas@universitas.no

IRAN OG UTDANNING

- I 2008:
 - Hadde 80 prosent av befolkningen lese- og skriveferdigheter.
 - Var det 3,5 millioner studenter i Iran

- I 2014:
 - Studerte mellom 350.000–500.000 iranere i utlandet
 - Var 42 prosent av de som er ferdigutdannede uten jobb.

- Iran har en befolkning på 80 millioner.



Ikke gifteklar: Bara vil ikke gifte seg med en iransk mann. – Det er vanskelig å finne ærlig mennesker og en gutt som

Jerneflukt



en vil være en partner og respektere meg, sier hun.

Et akademisk Paradise Hotel



Melding hjem

Tekst og foto: Regine Stokstad

ROMA: Plutselig var hele verden en parsemoni.

«**Instituttet** i Roma var som et akademisk Paradise Hotel,» ble jeg en gang fortalt. Det var da jeg søkte. «Gi meg la dolce vita,» tenkte jeg. At keiser Augustus og hans samtidige viste seg å ha et liv mer tilnærmet det eksotiske hotellet til Triana kom derfor som en overraskelse – kanskje en skuffelse.

Det var velkomstsereoni på Gianicolohøyden. Mens vinglassene hyppig ble fylt opp av instituttets professorer, hang spørsmålet om hvem som vil danne allianser løst i luften. Med en gruppe på 17 hvorav fire var gutter (to hadde kjæreste innad i gruppen) og rommene allerede delt inn, var kanskje ikke den seksuelle spenningen på instituttet så tent som formodet.

Foreleser i romersk historie blåser opp et kart over allianser keiser Augustus forsøkte å skape for å videreføre sin status, sine hotte gener og rene blod. Trist nok ble de potensielle arvingene stadig tatt livet av, og keiseren var derfor ikke fremmed for en aldri så liten plot twist i sin megalomane parseremoni. Nådeløs hadde han alltid et ess i ermet i kampen om å danne allianser. Selv med partner stod du ikke trygt i Augustus' dynasti.

I litteraturtimene blir vi introdusert for den romerske Suetons

skrifter, eller det professoren kaller «romertidens Se&Hør». Lite ble lagt skjul på idet Augustus og hans elskere ble skildret. Vi snakker pikante detaljer om seksuelle utsvevelser og drikkevaner. Keiseren ble hele tiden iakttatt og vurdert. Dagens begrep om reality show virker plutselig svakt. Dette var virkeligheten. Virkeligheten var et game og folket var tilskuere.

På ekskursjon i Pompeii trår jeg på et fallossymbol risset inn i brostein. Det peker mot et bordell som viste seg å være det eneste stedet i vulkanbyen med kø. Merkelig nok blir jeg fortalt at penis (eller pila), var et symbol på trygghet – og det til tross for at Roma etter sigende er bygget på voldtekt.

Tilbaketrukket på Gianicolohøyden innser jeg at Italia-oppholdet bare har vært et akademisk skalleskjul for å spise Carbonara og skylle ned med Limoncello. Jeg blir i et øyeblikk skamfull, men tar ettertrykkelig opp mitt antikke Se&Hør og tenker at selv romerrikets mektigste visste å sette pris på livets vellystige sider. Nyt vårens sesong Paradise Hotel. Ses på utsiden!

universitas@universitas.no

Limoncello

- 16 stk sitron
- 1 l. sprit, 60 %
- 1 l. vann
- 0,5 kg sukker

SLIK GIKK JEG

tekst: **ESKIL WIE** illustrasjon: **MARIANNE NORUM**

DE SISTE TIÅRENE HAR NORDMENN BLITT FEITERE OG FEITERE.
HELE ÈN AV FEM LIDER AV FEDME. EN TELEFON FRA FORTIDEN
GJORDE AT JEG FORLOT DEN STATISTIKKEN.

Gjennomsnittsvekten for en 11-åring i Norge skal være rundt 33 kilo. Vekten din anses som høy når den er over 43 kilo. Da snøbrettet mitt traff en stein i 25 kilometer i timen vinteren 2001, så var det en kropp på 77 kilo som tok framlengs salto og knakk håndledet. Der og da bestemte jeg meg for at jeg aldri skulle bli tyngre, og det ble jeg heller ikke. En stund. 18 år gammel veide jeg cirka det samme som da jeg var 11 år. Så sluttet jeg på fotball, begynte i jobb som pizzabud og helt sånn plutselig veide jeg 117 kilo.

Ops.

Det er kanskje mange som kan kjenne seg igjen i deler av denne historien. Over halvparten av Norges befolkning er overvektig, ifølge forskjellige studier. Èn av fem lider av fedme.

Vi blir feitere og feitere, sier Folkehelseinstituttet, og det øker raskest hos unge voksne - spesielt menn. Enkelt sagt skyldes dette endringer i miljø og levevaner. Og vi er spesielt utsatt i perioder hvor livet er i stor endring. For eksempel når du flytter hjemmefra og blir student. Hvis ikke studentidretten har reddet deg, så kan billig kebab, hverdagspils og lavere aktivitet føre deg rett inn i statistikken.

For meg skjedde dette allerede i min første voksenoppgave som 18-åring i 2008: Pizzabud.

Hvorfor er dette viktig? Jo, fordi det koster samfunnet vårt milliarder av kroner hvert eneste år. Og det er kjipt å være overvektig. Du har en større risiko for helseplager, både psykiske og fysiske, og du føler deg kanskje mindre attraktiv, fresh og klar for byen.

Dessverre er ikke alltid løsningen for å slutte å være feit når du allerede er feit like enkel. Etter tenårene gikk jeg gjennom sju år med jobb og studier hvor jeg levde og aksepterte min nye hverdag på grensen til fedme, klasse II.

Det var helt til fortiden innhentet meg høsten for to år siden.

— Hei, det er Eskil...

— Hei Eskil. Hvordan går det? Du satte deg en del mål du skulle nå innen du var 25 år. Har du nådd dem?

Jeg satt i redaksjonsbilen på vei ut til oppdrag i Skien da jeg hørte min *egen stemme* i den andre enden. Noen år tidligere hadde Netcom hatt en kampanje hvor du kunne ringe deg selv i framtiden. Så Eskil, altså meg selv, hadde ringt meg og spurt meg om jeg hadde nådd målene jeg hadde satt den gang.

— Har du begynt å trene? Har du funnet drømmedama? Har du begynt å jobbe for The New York Times?

Nei. Nei.. Pokker, jeg var ambisiøs. Nei?
— Er du under 85 kilo?

...

Det var da jeg skjønte at jeg måtte ta grep. Som mange andre før meg, så søkte jeg på nettet etter svaret på hvordan jeg kunne gjøre det ordentlig. Selv om det finnes hundrevis av forskjellige kurer som lover vekttap for evig og alltid, så vil nesten enhver ekspert fortelle deg at det hele handler om én ting: Matematikk. Spis færre kalorier, så går du ned i vekt.

Mange av disse ekspertene vil likevel råde deg til å spise sunt og drikke vann, samt få i deg rett mengde karbohydrater, proteiner og fett. Så lett slipper du ikke unna. Norsk Helseinformatikk, mobilapplikasjoner og andre tjenester på nettet kan fortelle deg hvor mye kalorier du vil trenger hver dag. Jeg brukte TDEE Calculator som fortalte meg at jeg hadde et behov for mellom 2600 og 3000 kalorier hver dag. Så jeg spiste mellom 1200 og 1600.

Ganske kjapt forlot jeg fedme-kategorien og ble bare overvektig. I løpet av de neste månedene beveget jeg meg nesten taktfast ned én kilo hver uke. Jeg var på god vei til å nå min ideelvekt som 11-åring: 77 kilo.

Men på høsten, og på tallet 90 på vekta, så stoppet det plutselig opp. Vekten sluttet å gå nedover. Jeg fikk panikk og min første anklage ble rettet mot *spareblusseffekten*.

Kroppen har denne fantastiske funksjonen at hvis du sultet, så sparer den energi. Det er veldig bra i perioder hvor tørke og konflikt gir lite mat, men dessverre så skiller ikke kroppen på sult og folk som bare forsøker å gå ned i vekt.

— Det sitter en slags *vektostat* oppe i hjernen i appetittsenteret. Den oppfatter vektreduksjon som et faresignal. Når den får signaler om at du går ned i vekt, så vil den iverksette tiltak for å få deg opp i vekt igjen, sier professor Jøran Hjelmesæth ved Universitetet i Oslo.

Han er en av Norges største eksperter på overvekt. Som leder ved Senter for sykkelig overvekt i Helse Sør-Øst har han hjulpet mange å få et lettere liv. Bokstavelig talt.

Konsekvensene av vektostaten er økt sultfølelse og mindre metthetsfølelse. Men den største konsekvensen, forklarer Hjelmesæth, er at kroppen forbrenner mindre kalorier.

— Hvileforbrenningen synker av en eller annen grunn og kroppen sparer på energien man har. Muskulaturen blir mer effektiv og bruker mindre energi

på samme arbeid. Det er det vi kaller *spareblusseffekten*. Hvordan kroppen klarer dette er helt utrolig interessant. Men det er en gåte som man ennå ikke har løst, sier Hjelmesæth.

Du risikerer at denne effekten gjør du at du forbrenner mellom 200 og 600 kalorier mindre enn det andre med samme vekt gjør.

— Du gikk ned cirka 20 prosent i vekt. Da må du kanskje gå ned ytterligere 30 prosent i antall kalorier bare for å holde samme vekt, konkluderer Hjelmesæth.

Så regnestykket er plutselig ikke så enkelt som det først så ut. Egentlig burde jeg spist 40 prosent mindre kalorier for å nå vekt målet jeg hadde som 11-åring.

Den manglende belønningen av å gå ned i vekt gjorde at jeg etter hvert ikke ble like opptatt av slanking. Etter mange måneder med kontroll over kaloriinntaket, så stoppet jeg å telle. Sjokolade, ost og dansk salami kom tilbake på menyen igjen. Plutselig veide jeg 97 kilo, og flere kilo var på vei.

— Det er helt klart at du ikke kan slutte å telle kalorier. Du må fortsette hele livet med tett oppfølging, ellers er du dømt til å mislykkes, fortsetter Hjelmesæth.

Dømt til å mislykkes. Ordene treffer meg hardt. Dette er ikke et enkeltstående prosjekt jeg kan gjennomføre og deretter legge bak meg. Det er et livslangt, evig matematisk mareritt.

— Det er ikke lett og din personlige historie er et veldig vanlig eksempel, trøster Hjelmesæth.

Jeg er ikke alene. Du er ikke alene. Vi alle opplever denne samme historien.

Ting kan likevel bli litt enklere, både for meg og deg, så lenge vi lærer av historien. Det hadde i dag vært lettere å svare på spørsmålene som Eskil fra fortiden stilte meg for nesten to år siden.

— Har du begynt å trene? Har du funnet drømmedama? Har du begynt å jobbe for The New York Times?

Tja. Ja. Trives godt i Universitas.

— Er du under 85 kilo?

— Nei, men jeg er i alle fall under 100.



AINED 25 KILO



KULTUR

kulturredaktør: Morten Oftedal Schwencke
mortensc@universitas.no 977 73 328

MIN STUDIETID

tekst : Gard Oterholm
foto : Marianne Demmo

Arbeidsjernet Jensen

■ HVEM: Siv Jensen

■ STUDERTE: Økonomi på NHH (1989-1992)

■ HVA: Finansminister og partileder i Fremskrittspartiet

■ AKTUELL MED: Stortingsvalget til høsten

Finansministeren har alltid jobbet hardt, men mellom slagene er det tid til både sjekking og fest.

At Jensen ønsket seg finansministerposten var ikke tilfeldig. Mellom 1989 og 1992 studerte hun ved Norges Handelshøyskole og hadde før det alltid interessert seg for økonomi og sammenhenger, forklarer hun.

Nå er du jo finansminister og krangler om statsbudsjetter, så det er ikke heller det at du liker å krangle om penger, da?

– Haha, nei det var ikke derfor. Mest interesse for faget.

Utover utdanningen jobbet Jensen på deltid eller i ferien blant annet som stuepike, hotellresepsjonist, bartender, på gatekjøkken og i kiosk. For ikke å nevne at hun skal ha vært et unikum av en sengetøyskifter.

– Ja, jeg var svært rask til å skifte sengetøy! Jeg var mest opptatt av å tjene penger ved siden av skolen, og var ikke så opptatt av hva jeg gjorde, forteller Jensen.

Å ha en tett pakket kalender, slik man gjerne har som minister, er Jensen vant med fra studietiden. Studiene var alltid førsteprioritet, men hun ryddet også tid til å arrangere næringslivsdager, være sosial og drive med politikk som hobby. Arbeidsmoralen til Jensen var faktisk så høy at hun en gang tvang seg til å ta eksamen i engelsk med 40 i feber. Hun fikk attpåtil toppkarakter.

Studentmiljøet på NHH var lite, og ikke like fullt av tradisjoner og foreninger som på universitetene. Dermed ble det lite av de typiske studentkjellerfestene.

– Studietiden min bar ikke preg av studentmiljøfesting og sånn. Og det savnet jeg litt, for du skjønner at det er veldig gøy når du besøker universitetsmiljøer andre steder med klubber og foreninger.

Det har imidlertid blitt nok fester utenfor studentpubenes vegger. Når man bor i Oslo er det alltid nok av utesteder å velge i, forklarer hun. Akkurat hvilke steder ministeren frekventerer, får vi imidlertid ikke vite noe om.

Du var ikke alltid del av studentenes alkoholkultur, men hva med på sjekkefronten da?

– Å, ja! Det fikk jeg alltid tid til. Jeg var glad i å feste og dra på byen, og fikk min dose med det.

Har du en kort byturhistorie til oss?

Å, nei, haha. Jeg har mange, jeg. Det var veldig gøy. Jeg savner det på en måte, men jeg kjenner at tiden med masse nattklubbvinking er litt over, forteller Jensen og ler.

Det begynner å bli en stund siden FrP-toppen studerte, men på den tiden var det utenkelig å bli karrieropolitiker. Hun aspirerte mer mot å starte en egen bedrift, selv om hun aldri helt fant ut av hva slags bedrift det skulle vært.

– Jeg tenker aldri på at det ikke ble sånn. Veien blir til mens du går den, og du kan bruke masse tid på dveler, men det har jeg aldri gjort, sier Jensen. At tiden flyr bekymrer ikke statsråden, selv om merker at det begynner å bli en stund siden nittitallet.

– Nå føler jeg meg som en museumsgjenstand, men da vi studerte så var PC-er en ganske dyr ting. Jeg husker da jeg kjøpte min første bærbare PC, det husker jeg utrolig godt. Bittelitt større enn det som er i dag, da, forteller hun og ler kort.

Jensen har bortimot utelukkende positive ting å si om studietiden, men lot den ikke vare lenger enn tre år. Bare fem år etter endt studieløp var hun på Stortinget.

– På det tidspunktet var det riktig med tre år for meg. Jeg mener utdanning er viktig og kombinasjon av utdanning og erfaring gjør deg god, men det holder ikke med bare lærebøker.

Pilot



Værvant: Håvard Ørjasæter prøvde seg først på meteorologistudiet. Nå får han oppleve været på en helt litt annen måte.

0å 1-2-3



Eksperter spår en alvorlig pilot-mangel de neste årene. Pilotskolen er like lett som å ta lappen, mener student Håvard Ørjasæter.

Pilotskole

tekst Henrik Giæver
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Har du noen gang vurdert en karriere som pilot? Å stå opp i Oslo og legge deg i Dubai? Veien dit er kortere enn man kanskje skulle tro, det tar faktisk bare to år.

–Veldig mange er ikke klar over muligheten til å bli pilot. Man tenker at man må gjennom forsvaret eller at det er et trangt nåløye, men det er faktisk en ganske easy fix, forteller Tommy Flakk, sjefsinstruktør ved Luftfartsskolen.

Flakk stiger ut av et lite propellfly på Eggemoen flyplass, ikledd en typisk hvit pilotuniform med tre striper på skuldrene. Senere skal han overvære en såkalt «skolesjekk» for en av studentene, siste test før eksamen med Luftfartstilsynets egen sensor.

–Man er jo alltid litt nervøs, men jeg tror ►►



Viktig sjekk: Alle instrumenter skal sjekkes før flyet letter. Har du sett Die Hard 2, vet du hva som skjer hvis noe går galt med høydemåleren under landing...



Windows: Simulatoren kjører på Windows 98, et program som snart er eldre enn de yngste studentene på skolen. Likevel får det jobben gjort, og gjennom 20 timer med øving på ulike scenarier her i tillegg til faktisk flyvning skal studentene ut i den virkelige verden og være broen mellom Norge og verden for folk og frakt.



Verksted: Skolen deler hangar med et serviceverksted, som kommer godt med når flyene må sjekkes så ofte som de må. Både piloter og mekanikere har detaljkunnskap om flytypen de benytter seg av - i alle former og farger den kommer i.



Lever i lufta: Praktisk, sparsommelige innredede lokaler pyntet opp med alle slags modellfly sier klart og tydelig fra: vi må kanskje lande og komme inn hit av og til, men vi lever der oppe i lufta.

◀◀ det skal gå bra. Hvis jeg ikke står nå så får jeg noen nye leksjoner med instruktør, sier Håvard Ørjasæter, som er student ved skolen.

Skjåkværingen er en av ti førsteårselever som snart skal ta avsluttende eksamen i utdanningens første del, småflylappen. Han er smertelig klar over den høye prisen, som han i tillegg til studielånet må dekke med privat lån i banken.

–Skrekken er å sitte igjen med stor gjeld uten å få jobb, men målet om å bli pilot etter utdanningen er realistisk. Man må bare stå litt på og ville det skikkelig, sier han selvsikkert.

Prekær pilotmangel

Lenge har det vært vanskelig å få seg jobb som nyutdanna pilot. For bare sju år siden var det omtrent ingen som ble ansatt, men eksperter spår en lys fremtid i vente for de som drømmer om et kontor ni kilometer over havnivået.

–Hvis du ser på utviklingen de siste ti årene så er det færre som utdanner seg til å bli piloter, samtidig som det bygges flere flymaskiner. I tillegg har de fleste

pilotene i SAS på mellom 52 og 59 år. De står derfor overfor en stor utskiftning, forklarer Thor Alvik, daglig leder i Luftfarsskolen.

–Ettersom det blir mer rift om piloter vil også lønningsforholdene bli bedre. For eksempel så har lønnsnivået til innlandspiloter i USA har doblet seg bare de siste to årene.

Himmelhøye kostnader

Sjefsinstruktør Flakk forteller entusiastisk om de forskjellige flyene som står parkert i hangaren på Eggemoen. Gamle, nye, små og mellomstore fly står klare til inspeksjoner og reparasjoner. Bakerst i hangaren ligger kontorområdet til Luftfartsskolen. Det ikke er billig å drive flyskole, understreker Flakk.

–Det er ikke bare bensin som koster for å si det sånn. Hvert år skal fly gjennom en grundig sjekk. Bare en årlig godkjenning kan fort lande på 250 000 kroner, i tillegg skal flyene gjerne gjennomgå jevnlig rutinesjekker.

Flakk peker på en stor oval metallboks i det ene hjørnet av hangaren.

–Se der for eksempel, det er et helikopter som er inne på ru-

tinesjekk. Det er ikke oppdaget noe galt med det, allikevel tas alle delene fra hverandre og inspiseres for å se etter feil, forklarer han.

Det to år lange studieløpet koster om lag 600 000 kroner, og gir deg lisens til å jobbe som pilot for kommersielle selskaper. Sammenlignet med de fleste andre utdanninger er dette en skyhøy sum, men skolen er faktisk den billigste private pilotutdanningen i landet og den eneste offentlige pilotutdanningen er tilknyttet Universitetet i Tromsø, og holder til i Bardufoss. Frem til nå har man måttet skaffe seg finansiering av store deler av skolepengene selv, dersom man vil ta pilotutdanningen privat. Fra og med høsten kan man imidlertid søke om lån til å dekke hele summen fra Lånekassen.

–Det er lite tavleundervisning, så vi må lese mye på egenhånd, forklarer Håvard

Utdanningen går i stor grad ut på å forberede studentene på de forskjellige testene som må bestås for å kunne bli pilot. Etter at studentene har tatt småflysertifikatet begynner de på veien mot kommersielle pilotlisenser.

Drømmen

Å betale 600 000 for en toårig utdanning høres kanskje avskrekkende ut, men Håvard har troen på at det vil bli verdt det.

–Jeg har drømt om å bli pilot lenge. Jeg husker ikke akkurat når det startet, men onkelen min er kaptein, så jeg har sittet mye på med ham i cockpiten og fått mye av interessen derfra.

Ørjasæter mener pilotutdanningen ikke er så krevende som man skulle tro, og det er ikke så vanskelig å få studieplass heller. Til høsten regner skolen med å ta inn omtrent halvparten av søkerne.

–Det er jo en del teori, men om du er strukturert nok til å lese mye på egenhånd så er det en

overkommelig mengde pensum. Når det kommer til det å faktisk fly så er det å time landing korrekt hver gang det vanskeligste. Man får det jo til, men det krever mye øving, forteller han på vei ut til skolesjekken.

Å lære seg å fly tar heller ikke nødvendigvis så lang tid, er man heldig med vær og vind, og villig til å jobbe for det kan man få muligheten til å fly alene etter bare noen få uker.

–Du kan si at det å lære seg å fly er like vanskelig, eller like lett, som å ta lappen. Det varierer jo fra person til person, sier han.

Ute på flyplassen går Ørjasæter gjennom en rutinesjekk av flyet. Han har stålkontrollen til en person som møter godt forberedt på eksamen, og kunne nok fint greid seg uten hjelp fra lista med punkter som han har til hjelp. Alle delene på flyet har forskjellige navn, og må kjennes på for å sørge for at alt er klart til take off.

–Hva er vanskeligst av å lande og lukeparkere?

–Å lukeparkere samtidig som en sint sjåfør vil forbi, definitivt, sier han og smiler lurt.

kulturredaksjonen@universitas.no

«Lønnsnivået til innlandspiloter i USA har doblet seg bare de siste to årene.»

Thor Alvik, daglig leder i Luftfarsskolen



Ikke bare flygning: Som pilot skal elevene ha kunnskap om fysikk, meteorologi, mekanikk - og ikke så rent lite psykologi. Samarbeid- og ledelsesevner er en vel så viktig del av jobben som å kunne lande flyet trygt. Kle deg som en pilot, te deg som en pilot, vit som en mekaniker, ingeniør og fysiker.

VIL DU BLI DIALOGPILOT?

- Ønsker du å **forebygge konflikt og ekstreme holdninger** blant ungdommer i Oslo-området?
- Ønsker du å **lære gode verktøy for samtaler** med ungdommer om livssyn, tro og overbevisning?
- Ønsker du **nyttig arbeidserfaring**?
- Ønsker du å bli med på et **unikt studie**, og ta del i et nettverk og erfaringssted for arbeid med dialog?



UiO : Det teologiske fakultet

www.dialogpilotene.no



dialog
pilotene

Den utopiske

I fjor steg boligprisene med 24 prosent i Oslo. Kravene for lån blir stadig strengere. Er det mulig for unge studenter å etablere seg i et slikt boligmarked?

Boligkjøp

tekst Maria T. Pettrém
foto Øyvind Aukrust

Media skriver om det stadig vekk: Boligprisene stiger og stiger, og markedet er hardere enn noensinne. Å kjøpe bolig kan derfor virke helt uoppnåelig for den gjengse student. Er Oslo i ferd med å bli som London, der kun de aller rikeste har råd til å bo i sentrum?

Dette var et av spørsmålene som ble stilt på debatten «Bolig i byen: bare for rike?» som ble arrangert på Kulturhuset av DNB og Tanke- og Agendamien i forrige uke. I panelet satt en rekke politikere og eksperter, og temaet var unges muligheter til å komme seg inn på boligmarkedet.

Dystre tall

Debatten var på ingen måte betryggende for de fremmøtte. Forsker Kristin Aarland ved Senter for velferds- og arbeidslivsforskning (NOVA) presenterte et regnestykke over de unges fremtid på boligmarkedet. Hvor mye må egentlig en ung, nyutdannet person uten oppsparte midler spare for å ha nok egenkapital til å kjøpe en leilighet sentralt i Oslo? Regnestykket tar høyde for ulik prisvekst, men selv når den er relativt moderat er resultatet ganske skremmende.

Utfordringene lister hun opp som perler på en snor. Det siste året har boligprisene i Oslo steget med over 20 prosent, og kravet til egenkapital er på rekordhøyde 15 prosent. I tillegg kan man kun låne maks fem ganger egen inntekt, og da er all gjeld inkludert. Hun skisserer opp et tenkt eksempel med utgangspunkt i små leiligheter på 25-45 kvadratmeter i indre by.

– For å kjøpe en leilighet til tre millioner i dag, trenger man en egenkapital på 450 000. Hvis vi legger an et femårsperspektiv, og prisstigningen fortsetter i samme takt som det den gjorde i fjor, med over 20 prosent, vil kravet til egenkapital ha økt til over 1 million. Prisen på boligen vil ha økt fra tre millioner til

nesten 7,5 millioner, sier hun.

Kombinasjonen av høy prisstigning og kravet til egenkapital gjør dermed situasjonen vanskelig, fordi prisene løper løpsk mens man sparer.

Lån opp til øra

– Jeg har fulgt med på en del budrunder, men prisene flyr så fort opp så jeg har ikke fått kastet meg inn i det enda, sier Ingrid Nordjordet.

Hun er nyutdannet økonom, og en av mange unge som bruker søndagene på å gå rundt som sild i tønne på visninger i et av Oslos dyreste boligstrøk. Denne søndagen er det en ettroms leilighet på 20 kvadratmeter på Sagene som står for tur. Prisantydningen ligger på 2,4 millioner, eller skyhøye 120 000 kroner per kvadratmeter.

Nordjordet har spart opp en del penger med BSU, men får, i likhet med mange andre, helt avgjørende hjelp hjemmefra. Hun synes det er demotiverende at prisene har gått så mye opp de siste årene, og hun angrer på at hun ikke har kjøpt før.

– Man må jo bare godta at markedet har blitt sånn det har blitt, og heller bare kaste seg inn i det og låne opp til øra, sier hun.

Skal vi tro regnestykket til Aarland gjør hun lurt i å kaste seg inn i markedet så fort som overhode mulig. Særlig ettersom hun anser det som uaktuelt å kjøpe utenfor sentrum.

– Alle sier jo at jeg bør se litt utenfor det, men jeg har ikke så lyst til det enda.

Tøffere enn noensinne

Trond Bentestuen, konsernsjef for Personmarked Norge i DNB, kan fortelle at markedet allerede var tøft for ti og tjue år siden, noe Aarlands tall også viser.

Boligprisene har imidlertid hatt en kraftig oppgang siden da, men renten var også mye høyere, lønna lavere og bankene mer restriktive med å innvilge lån. Det gjorde det tøffere å bære gjeldsbyrden. Likevel er det flere faktorer som gjør dagens boligmarked spesielt tøft; prisutviklingen, gjeldskravene og egenkapitalkravene.

– Hvis du skal kjøpe bolig i Oslo, er det vanskelig å se at det noen gang har vært tøffere enn det er nå, sier Bentestuen.

Bentestuen håper politikerne våkner og legger større vekt på utbygging av studentboliger til leie. Han tror noe av løsningen kan være at det generelt bygges mer til utleie i Oslo. I tillegg håper han på en politisk satsning når det gjelder såkalte startlån, som kan finansiere opp til 100 prosent av kjøpesummen, for å motarbeide et boligklasseskille.

– Det handler om hvorvidt du har foreldre i ryggen eller ikke. De som står på egne ben, får det tøft. Så jeg håper at det snart vil komme et tiltak rettet mot unge, for å unngå et klasseskillet i boligmarkedet. Jeg tror politikerne snart er i ferd med å våkne opp, sier han.

Til slutt oppfordrer han studenter til å kikke litt utenfor Oslos indre bykjerne. Kollektivtilbudet er godt, og sammenlikner man med andre storbyer i resten av verden, er det ikke uvanlig å ha en times reisevei til jobben.

– Det er jo kjipt, for jeg husker selv at jeg hadde lyst til å bo midt i bykjernen da jeg studerte. Og jeg fikk det til, men jeg måtte jo blø for det!

kulturredaksjonen@universitas.no

Tips til studenter som skal kjøpe bolig

- Spar i BSU, og fyll den opp hvert år. Jo tidligere på året du setter inn penger, jo mer renter får du.
- Vis banken at du har gode sparevaner. Spar jevnt og unngå betalingsanmerkninger.
- Spør foreldre om de kan stille som kausjonister (sikkerhet i egen bolig).
- Titt litt utenfor Oslos indre bykjerne. Du skal inn langt utenfor sentrum før prisene synker betraktelig.
- Finn en deltidsjobb som gir ekstra innskudd til sparingen.



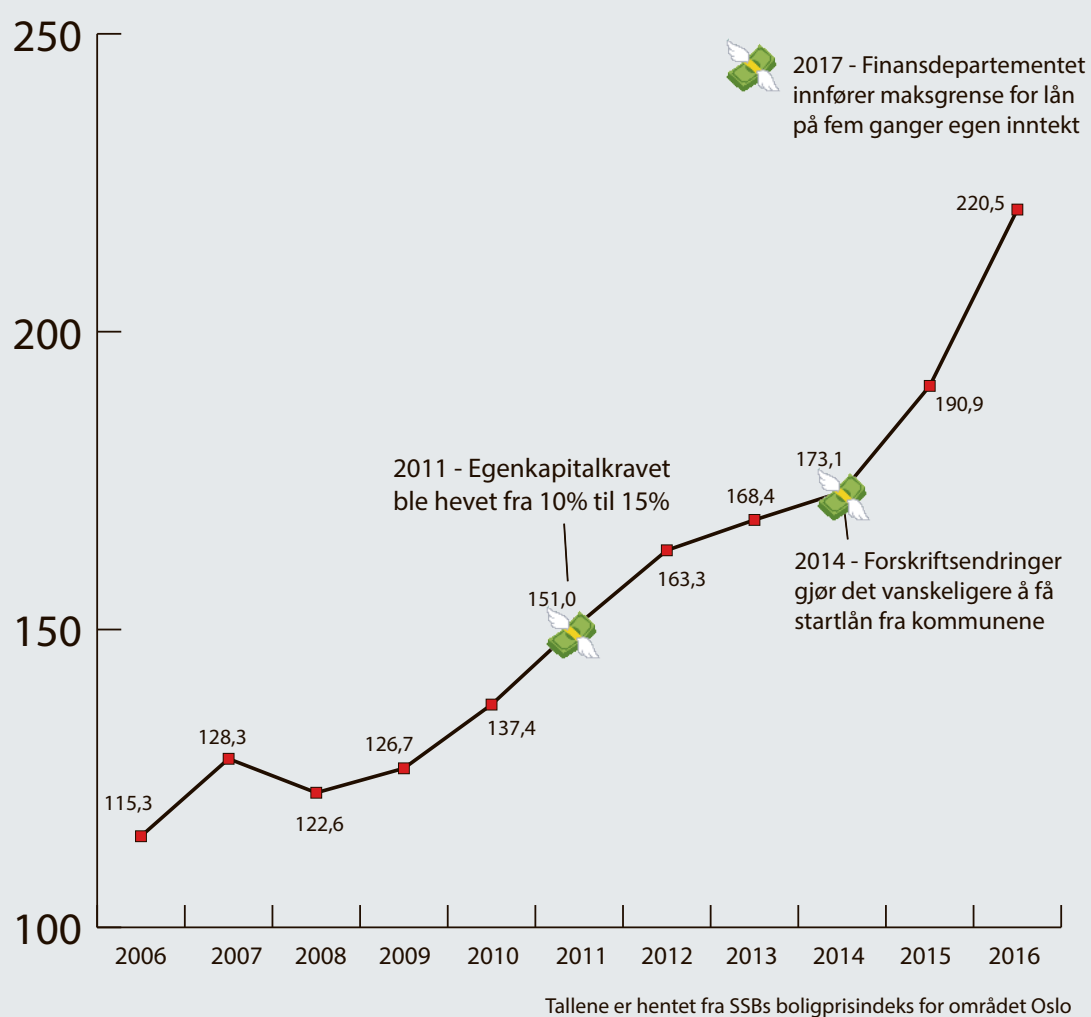
Bomtut: – Jeg tok bare en spontan tur innom på vei til en annen visning, men denne leiligheten er alt for

boligdrømmen

« Hvis du skal kjøpe bolig i Oslo, er det vanskelig å se at det noen gang har vært tøffere enn det er nå »

Trond Bentestuen, konsernsjef for Personmarked Norge i DNB

Prisutvikling i Oslo (med Bærum)



Jakten på Frp

Finnes det en eneste professor på Øvre Blindern som stemmer Frp? Vi har banket på dør etter dør for å finne det ut.

Frp i akademica

tekst Mads Randen

foto Hanne Marie Lenth Solbø

Nesten ingen forskere stemmer Fremskrittspartiet. En undersøkelse fra Forskerforbundet viser at bare 1,1 prosent av deres medlemmer stemmer på Siv Jensens parti.

På Universitetet i Oslo (UiO) er det, ifølge Database for statistikk om høgre utdanning, omtrent 800 professorer. Et enkelt og upresist utregning tilsier dermed at det burde finnes åtte professorer som stemmer Frp. Kanskje finnes det ingen på Øvre Blindern?

Eller kanskje sitter det en professor i øverste etasje av en Blindern-blokk helt innerst i en gang, på et støvete kontor og gjør diskursanalyser på «venstrevridd» pensum i grunnskolen. Det vil vise seg.

La jakten begynne.

Avhopperen

Første ledetråd i jakten er ikke lengre enn et Google-søk unna. Det viser seg at forsker og filosof Ole Martin Moen var valgt inn i kommunestyre i Øvre Eiker i 2003 for Frp. Han er riktignok ikke professor, men kanskje dette er mannen som skal peke retningen mot Frp-professoren?

– Jeg var fascinert av liberalismen i Fremskrittspartiet Ungdom (FpU). Jeg hadde et håp om at den liberale fløyen skulle vinne frem, men til slutt var det den konservative og kristne retningen i partiet som fikk for mye innflytelse. Jeg meldte meg ut av Frp og FpU da jeg var 19 år gammel, forteller Moen.

Liberal forsker

Hans lille flørt med Frp er for lenge over, lenge før han trådte inn i akademica. Likevel har Moens møte med Blindern vært med på å endre hans politiske syn.

– Jeg har nok flyttet meg litt til venstre etter jeg begynte i akademica, men jeg har fortsatt et grunnleggende liberalt politisk syn, sier han.

Vet om noen professorer som stemmer Frp?

– Nei, gjør jeg ikke.

Har Frp-radaren din noen gang gått av? Er det noen akademikere du mistenker stemmer Frp i smug?

– Nei, og selv om jeg hadde hatt noen mistanker hadde jeg nok ikke fortalt det til deg.

Likevel mener Moen at det er sjanser for å finne en professor som åpent stemmer Frp. Han vet imidlertid ikke hvor vi burde fortsette jakten. Frp-professoren kan være overalt, unntatt på innenfor noen fagretninger som sosiologi, mener forskeren.

Jakten fortsetter.

Mørke kontorer

Korridorene på Eilert Sundts hus på Det samfunnsvitenskapelige fakultet (SV) er lange og mange. Blokkene er over ti etasjer høyt og i jakten på Frp-professoren skal hver eneste dør bankes på.

– Jeg har vondt for å tro at det finnes noen som stemmer Frp her på huset, sier professor Jo Thori Lind, når vi banker på kontoret hans i 10. etasje.

Universitas banker på dører, veldig mange dører. Mange av professorene klarer ikke å holde latten tilbake når de blir spurt om de stemmer Frp. Andre synes derimot spørsmålet er for-

nærmede. Professor Kalle Moene kan ikke forstå hvorfor det er viktig å finne en Frp-professor. Mens Janne Haaland Matlary synes fokus på politisk mangfold er viktig. Professor ved Økonomisk institutt Gaute Torsvik klarer ikke helt å skjule sin skepsis for prosjektet

– Du må nok dra til BI, sier han med et smil.

Vi tar deretter turen over Øvre Blindern plass til Det humanistiske fakultet og fortsetter dørbankingen.

I fjerde etasje i Henrik Wergelands hus banker vi på døren til språkprofessor Anne Golden.

Kjenner du noen her på bygget som stemmer Frp?

– Da har du nok kommet feil, sier hun og ler.

Bare Asle Toje?

Samtlige av professorene blir spurt om de kjenner eller vet om kolleger som stemmer på partiet.

En mener hun vet om en som jobbet med «AV» (Audio-Visuelt ansvar, i administrasjonen, journ.anm.) i fjerde etasje som kanskje stemmer Frp. I tillegg kan Jo Thori Lind erindre en ansatt tilbake fra tid-

lig 90-tall.

– Det var en Frp-velger her før Frps landsmøte i 1994 på Bolkesjø, sier han. Lind sikter til Frps landsmøte på Bolkesjø som av mange er kalt «Dolkesjø» på grunn av striden mellom liberalistene og «populistene».

Selv om ingen kunne peke på en konkret Frp-professor på UiO, nevner professor etter professor at forsker Asle Toje kan ha svar. Kanskje vi må ut av Øvre Blindern for å finne en Frp-forsker?

Jakten fortsetter i neste utgave av Universitas.

universitas@universitas.no

P.S. Er du en Frp-professor eller kjenner du en Frp-professor? Send en mail til Universitas@universitas.no



På telefon: For å finne Frp-professoren må hvert eneste kommunikasjonsmiddel i bruk, også den gamle fasttelefonen.



Lattermild: Som så mange andre begynner professor Anne Golden å le når hun blir spurt om hun stemmer Frp. Det er tydelig at mange professorer synes det er et absurd spørsmål.

Visste du?

I Norsk Folkeblad ble samfunnsforskeren Eilert Sundt fremstilt som radikal og en «udpræget Fremskridtsmand»

Frp-professoren



Mørke ganger: Jakten på Frp-professoren tar Universitas til de mørkeste og mest bortgjemte stedene på Øvre Blindern. Kan det være her en gammel Frp-er sitter og forsker på «påståtte klimaendringer»?



I kriker og kroker: Flere forteller om at det kan være vanskelig å være Frp-er i akademia. Derfor er det ikke utenkelig at Frp-professoren gjemmer seg for ikke bli eksponert.

debattredaktør: **Knut Arne Oseid**
debatt@universitas.no 900 90 332
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

10.000 kroner i semesteravgift

Studentpolitiker Stian Skarheim Magelssen i Bergen har foreslått å øke semesteravgiften fra 500 til 10.000 kroner, ifølge Studvest.

– Jeg tror at mange studenter er ukritiske til utdanningskvaliteten sin fordi det er gratis.

Eller “gratis” i hermetegn, for det er jo skattefinansiert, sier han til avisen.

Skarheim Magelssen har i ettertid gått tilbake på forslaget og hevdet at forslaget var til for «å skape debatt».

Individuell klagerett på gruppeeksamen

Studenttinget ved NTNU vil at enkeltstudenter skal kunne klage på en gruppeeksamen, selv om resten av gruppen er fornøyd. Kandidater som ikke benytter sin individuelle klagerett har godtatt den første vurderingen som er gitt og skal derfor ikke ha ny sensur, heter det i en resolusjon.

– Fra en begynner å studere følger karakteren personen, og det står ikke noe på vitnemålet om hvorvidt karakteren er satt på en individuell eksamen eller en gruppeeksamen. Derfor bør hver enkelt ha anledning til å klage, sier Studenttinget-leder Marte Øien til Universitetsavisa.

Ukas sitat:

«Jeg har tappet øl på Sjakkmat og Søstrene Larsen da det fantes. Det var da utestedene begynte å være åpne til klokken 03 om natten, men det var i hvert fall en god måte å spe på studielånet på»

Prorektor Nina Waaler har noe å falle tilbake på om det skulle gå skeis på HiOA.

TATT FRA INTERNETT

Ukas tweets:



Maren @gietlitevink
Kjæresten snakket i søvne i natt: «Nå SKAL du høre om post-strukturalisme!!» Jeg gleder meg til han er ferdig på Blindern.

Det er no-go. Dump hen når hen våkner.



Tobias Lynghaug @TobiasLynghaug
BI's årlige markedsføringsbudsjett: 25k MILLIARDER. mer enn 3 x oljefondet eller 1mill ganger høyskolen Kristiania sitt @Universitas_no

Ikke helt utenkelig.



Senator Palpatine @rndalen
Tror det er flere FRP-ere som studerer bedriftsøkonomi enn det er SV-ere. Konklusjon SV-ere har ikke peiling på Økonomi. @Universitas_no

Tror det er flere SV-ere enn FRP-ere som studerer samfunnsvitenskap. Konklusjon: FRP kanke politikk.



Overvurdert @gurudama
Har eksamen om to dager så jeg satt på episode 1 sesong 1 av Game of Thrones

Niiiiiiiiice.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Semesteravgiften gir mer studentvelferd



Studentvelferd

Gabrielle Legrand Gjerdsset, styreleder i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO)

Velferdstinget (VT) velger fem studenter til SiOs hovedstyre, og jeg er en av disse. Vi er valgt til å styre SiO og sørge for at samskipnaden leverer best og mest studentvelferd per krone. Som styreleder har jeg også ansvar for den langsiktige økonomien i SiOs tilbud til Oslostudentene. Studenter i 2017 har gleden av blant annet boligtilbudet og studenthelse-tilbudet som er bygget opp av generasjoner av studenter før oss. Men vi har også ansvaret for å overlevere et godt velferdstilbud til neste generasjon studenter.

«VT har fullt innsyn i sakspapirene til styret, og er informert hele veien»

Velferdstilbudet vi har i dag vil øke i pris over tid, blant annet på grunn av lønns- og prisvekst i samfunnet. Derfor økes semesteravgiften med jevne mellomrom, sist høsten 2016. Økt semesteravgift er midler som skal sørge for at vi kan opprettholde velferdstilbudet de neste årene. At midlene settes på egenkapital, som Universitas har skrevet om, betyr at de bare brukes med styrets godkjenning, og at de bidrar til økonomisk soliditet i et år hvor det bygges mye. Midlene bidrar også til mulighet

for nye prosjekter og utvidelser av tilbudet. Jeg regner med at vi til høsten får en større søknad fra Velferdstinget, og at vi får forslag om tiltak innen helse, miljø og bomiljø.

Som styreleder orienterer jeg VT en gang i måneden. Studentene fra Hovedstyret i SiO er til stede på alle møter VT har, og lytter, diskuterer og tar med oss innspill. Alle studenter har full mulighet til å stille spørsmål. I tillegg har styret løpende kontakt med VTs arbeidsutvalg. De har fullt innsyn i sakspapirene til styret, og er informert hele veien. Vi ber også arbeidsutvalget ta opp saker vi vet vil komme til SiOs hovedstyre i VT slik at vi får perspektivene med oss inn i møterommet. Samtidig er det min rolle som styreleder å ta langsiktige og ansvarlige beslutninger, og se til at det er økonomi i studentvelferden også over tid.

Studentene har flertall i SiO. Alle vedtak er studentenes egne vedtak. Siden 1939 har studentgenerasjon etter studentgenerasjon overlevert en stadig større og mer omfattende samskipnad til neste generasjon. Det er et ansvar vi som studenter i dag også sitter med, og en balansegang vi må ta med i alle vurderinger vi gjør.

Udemokratisk at studentene ikke ble informert



SiO

Hashem Jafari, representant for Grønn Liste i Velferdstinget

På det siste møtet til Velferdstinget (VT) kom en overraskende nyhet: 13 millioner av semesteravgiften fra 2016 havnet i SiOs egenkapital. Jeg visste ikke at vi hadde så mye penger. SiO-hovedstyret og Velferdstingets arbeidsutvalg (VT-AU) pleier å være flinke til å informere Velferdstinget om slike saker, men ikke denne gangen. Det er udemokratisk at studentrepresentantene ikke ble informert om dette tidligere.

Da Velferdstinget økte semesteravgiften i 2015 var intensjonen at vi skulle styrke studentvelferden. Likevel ble det i fjor mindre penger til studentforeninger og organisasjoner på VTs tilde-lingsmøte, fordi beskjedne fra VT-AU var at de hadde fått sterke signaler fra SiO-ledelsen om å ikke søke om mer penger. SiO ville nemlig kutte mer dersom vi hadde søkt om mer. Studentenes representanter i SiO-hovedstyret bekreftet også VT-AUs påstand.

«Jeg visste ikke at vi hadde så mye penger»

Informasjonen mellom studenter og de som styrer studentøkonomien må komme på rett tidspunkt og være tydeligere. Når informasjonen fra studentenes egne tillitsvalgte, altså SiOs hovedstyre og Velferdstingets arbeidsutvalg, ikke kommer til studentrepresentantene og studenter, hva kan

vi da forvente av SiO-ledelsen i en slik sak?

Snart skal Velferdstinget velge et nytt arbeidsutvalg. Jeg forventer at de blir tøffere når de forhandler med SiO-ledelsen på vegn av studentene. Vi studenter er i flertall, vi har rett og vi har makt til å bestemme hvordan og når studentenes penger skal brukes, ikke SiO-ledelsen. Vi vil samarbeide med SiO, men vi ønsker ikke at SiO skal bestemme hva som er det beste for oss.

Grønn Liste mener at de 13 millionene må brukes til studenthelse, studentkultur og ikke minst på bærekraftige og miljøvennlige tiltak. Det betyr at tildelingsmidlene må økes mye mer i neste periode. Grønn Liste forventer at SiO Mat & Drikke skal tilby bedre, billigere og mer bærekraftig mat til studentene. Videre er det viktig å øke kultur-, idretts- og helsetilbudet som viktige tiltak for å forebygge psykisk helse, stress og ensomhet, og samtidig øke trivsel og mestringsopplevelsen i studietiden.

Grønn Liste ønsker mer åpenhet og forventer at SiO-hovedstyret og VT-AU forbedres der de får kritikk. Vi forventer at studentrepresentantene i SiO-hovedstyret lytter til studentene og kjemper for studentenes interesser. Samtidig forventes det at styreleder i SiO, Gabrielle Legrand Gjerdsset, lytter like mye til studentene som hun lytter til SiO-ledelsen.

KOMMENTAR



ARKIVFOTO: HANNA HJARDAR

Hvor kommer uroen fra? Statistikken viser at de aller fleste får relevante jobber fort, og med behagelig startlønn. Så hvor kommer uroen fra? skriver Vebjørn Wold.

Generasjon livredd

Den dystopiske fortellingen om «fremtidens arbeidsmarked» skremmer en hel generasjon studenter til konform lydighet.

Kommentar

Vebjørn Wold, journalist i Universitas



Prestisjetunge arbeidsgivere har elitestudentene der de vil ha dem; livredde, bedende på sine knær, i hensynsløs konkurranse med hverandre. Dette er den eneste konklusjonen man kan trekke av de siste ukers diskusjon om «flittig-Lise-studenter». Debatten demonstrerer utmerket hvordan de mest synlige arbeidsgiverne i altfor stor grad får definere hva som er «god nok» utdanning.

Det begynte med et velmenende innlegg i Studvest fra Svein Roger Selle, partner i Geelmuyden Kiese. Han var skremt av karakterjegerne på NHH, og fulgte opp med uttalelser til Universitas om at studenter må roe ned eksamenskrigingen. En skarp NHH-student påpekte imidlertid at Geelmuyden Kiese etter sigende omtrent bare tar inn kandidater med A-snitt. Dette måtte selveste Geelmuyden i egen høye person bekrefte og nærmest beklage, og den prisbelønte kommunikasjonsbedriften ble avslørt som hyklerske amatører i nettopp kommunikasjon.

Diskusjonen er ikke et bergensfenomen. Jeg kjenner den igjen fra mitt eget juridiske fakultet, hvor vi til stadighet blir sittende rundt lunsjbordet og fundere på hva de mest ettertraktede arbeidsgiverne ser etter når de ansetter. Som jenta i en romantisk komedie tolker vi alle hint fra drømmemannen. Ser han etter karakterer, verv, eller personlighet? Bør du være på lesesalen, bør du sitte i styrer, bør du feste?

Så klart finnes det studenter som har grunn til å lure

på om de har valgt en arbeidsrelevant utdanning. Det er naturligvis nyttig for oss alle at det er et visst samsvar mellom tilbud og etterspørsel i arbeidsmarkedet. Men NHH- og jusstudenter som peiler utdanningen i en retning som passer litt dårlig for dagens mest attraktive arbeidsgivere - de kan nok ta det helt med ro. Statistikken viser at de aller fleste i begge gruppene får relevante jobber fort, og med behagelig startlønn. Så hvor kommer uroen fra?

Det kan virke som vi er grepet av en kollektiv fremtidsangst. Det er ikke rart - vi blir pepret med advarsler om «fremtidens arbeidsmarked», et uttrykk som mer og mer minner om en samfunnsøkonomisk dommens dag: En dag kommer fremtidens arbeidsmarked, og inntil da bør du adlyde næringslivsgudenes befalinger, slik at de viser deg nåde og ansetter deg.

Den store fortellingen handler om et mindre oljesmurt Norge, hvor kaken krymper og de unge blir henvist til kampen om smulene. Enten man lytter til spesifikke firma, karrieresentre på universiteter, eller NHO - man får unektelig et inntrykk om at fremtidens arbeidsmarked blir jevlig. For å overleve må studenter peile seg nøye inn på det som gir smør på brødskiva. Ikke bare må du velge en trygg utdanning, men du må underveis i studiet finne den rette balansen mellom lesesal, mingling og foreningsliv.

Denne fortellingen passer dagens A-bedrifter helt utmerket. Den gjør at studievenner konkurrerer med hverandre til randen av desperasjon for å please bedriftene, som i sin tur mottar tusenvis av søknader fra

overkvalifiserte kandidater. Samtidig får de definisjonsmakten over hva fremtidens arbeidsmarked er. Så lenge vi tror at prisen for å ignorere signalene deres er en fattig og meningsløs fremtid, navigerer vi etter disse signalene. Redde studenter er lydige studenter.

Men på sikt er det verken i studentenes eller samfunnets interesse at vi er med på denne tåpelige galoppen. Hvis det virkelig er spis eller bli spist som gjelder, burde vi ikke brukt energien på å skape et fremtidig arbeidsmarked som likner mindre på *The Hunger Games*? Studenter som kan juss og økonomi er faktisk særlig godt rustet til å være med på akkurat det.

For selv om ethvert samfunn må forholde seg til noen grunnleggende økonomiske realiteter, er det først og fremst politiske

beslutninger som kommer til å avgjøre hvordan arbeidsmarkedet ser ut i morgen. Og ideene er mange. Den radikale økonomiprofessoren Yanis Varafoukis ser for seg et digitalt system som «demokratiserer kapitalismen» og sikrer de ansatte medbestemmelse over kapitalen i et selskap. Naturvernere vil ha nullvekst. De liberale snakker om borgerlønn og delingsøkonomi. Og det å la markedene dure og gå omtrent på samme måte som i dag - ja, det er også en politisk beslutning.

Det eneste vi vet med sikkerhet om morgendagens arbeidsmarked er altså at det kan formes av politikk, og dermed også av vårt engasjement - så lenge vi tør. Men når de best posisjonerte studentene drives av kronisk CV-angst, har voksgenerasjonen lyktes med sin splitt og hersk: Vi konkurrerer med hverandre i stedet for å utfordre dem sammen. Og det går sjelden bra når voksne får bestemme på egen hånd.

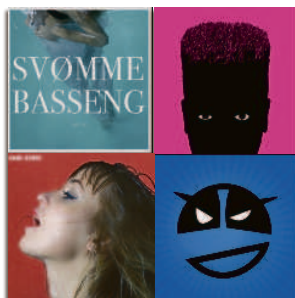
« Denne fortellingen passer dagens A-bedrifter helt utmerket. »

anmelderredaktør: **Regine Stokstad**
ellars@universitas.no 470 21 014

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk



Sølvfat – Svømmebasseng

Vi kan stadig være romantiske - kan vi ikke?

Woman – Miss Tati

Tati er ikke bare en dame, men en råbra dame!

Dark Horse – Thea and the Wild

En søt sang om en liiiiitt komplisert relasjon

Barely floating – Coucheron, Matilda

Men sangen flyter med skummet melk og honning



Utstilling:



FOTO: PRESSEBILDE

Ikke tapt bak en Knaus

Emosjonelt av Knausgård om Munch.

Munchmuseet er stadig på jakt etter måter å revitalisere og reaktualisere Edvard Munch. Av og til har de gått så langt at det fremstår noe krampaktig. Å betale bloggere store summer for å ta turen, slik at museet kan sole seg i glansen av likes, er et av dem. Det er derfor lett å være en smule skeptisk: er Karl Ove Knausgård nok en kjendis, eller har dette prosjektet noe for seg? Selv mener Munchmuseet at Knausgård innehar en kunstnerisk sensibilitet som overskri- der skillene mellom litteratur og billedkunst.

Knausgård har lett gjennom magasinene og endte til slutt med i overkant av 100 malerier og 30 grafiske arbeider, i tillegg til noen skulpturer. Flere av verkene vises for publikum for første gang. Allerede fra start merkes det at Knausgård har valgt å holde seg helt i bakgrunnen. Bortsett fra de sed- vanlige, noe kleine sitatene på enkelte vegger Munchmu- seet alltid insisterer på å ha, så er ikke forfatteren merkbart tilstede i utstillingen. Dette er deilig. Etter alle + Munch- utstillingene hvor Munch har vært mer eller (ofte) mindre i fokus, er det flott å se en ren Munch utstilling igjen.

Knausgård om Munch fremstår gjennomtenkt og velkom- ponert. Knausgård har virkelig gravd og funnet frem til et interessant utvalg bilder. I stedet for kun kjendisfaktor tilfører forfatteren et annerledes blikk, som nettopp ikke

Mot skogen – Knausgård om Munch

Av: **Edvard Munch Kuratert av Karl Ove Knausgård med hjelp av Kari Brandtzæg**

Hvor: **Munchmuseet**

tilhører en garvet kunstviter. Han har ikke lagt kunst- faglige vurderinger til grunn, men latt følelsene styre i sin utvelgelse. Og at følelser er kriteriet Knausgård har brukt speiles i utvalget som nærmest sitrer av energi og liv. Et annet resultat av dette annerledes- blikket er at Knausgård like gjerne trekker frem skis- ser som ferdige verk. Noe som gir en fin mulighet for publikum til et større innblikk i Munchs produksjon og hans arbeidsmetoder.

Andre grep Knausgård har tatt er at han nesten helt har unngått de ikoniske bildene vi alle forbinder Munch, og han har valgt å ikke benytte tittelkort. Det er behagelig at de mindre kjente bildene slipper å kjempe om oppmerksomheten med Skrik eller Stjer- nenatt, og ideen om å kutte tittelkort så man ikke skal henge seg opp i biografisk fakta oppleves som befrien- de og åpnende. Motforestillingen mot Knausgård som kurator forsvinner gjennom utstillingen. Resultatet er blitt høyst severdig, og det er bare å glede seg!

Mari Mjaaland

mari.mjaaland@universitas.no



FOTO: PRESSEBILDE



Ingrid Ekerberg, journalist

Ukas anbefaling

Tusjmafia, forén eder!

Dotaggere

Hvem: **Du med tusj**

Hvor: **Jen-tedoen**

UiO leker Gud, og maler over skriften på veggen. Ekstensielle refleksjoner som “Hva gjør vi her” etterfulgt av “Du er på do LOL”, har forsvunnet. Kjære alle dere passiv-aggressive kvinner, som så ofte har en tusj for hånden – tiden er igjen inne for å

bli drita på Uglebo og kline med en idiot. Er du riktig heldig må generasjon etter generasjon ta stilling til om Kim faktisk er “NORGES DIGGESTE MANN UÆÆ!”. Du blir historisk, og vi andre får tankene bort fra eksamen. Kjære drift og vedlikehold, it's on.



Henrik Giæver, journalist

Ukas advarsel

Ikke bruk opp penga!

Penger

Hva: **11 måneders studielån**

Når: **Ikke før i 2020**

Kanskje leste du Universitas i 2015 og fikk med deg at regjeringen vedtok 11 måneders studiestøtte. Kanskje fikk du også med deg at opptrappingen skulle begynne i 2017? I så fall gleder du deg kanskje til endelig å bruke av utbetalingen som

kommer i mai, uten å bekymre deg for kostnader i juni? Beklager skuffelsen! I år begynner nemlig bare opptrappingen. Vi må visst vente tre år til før vi får full støtte i 11 måneder. Ikke bruk opp penga! Du kommer til å trenge de i juni!

Bok:

Knausgård imponerer

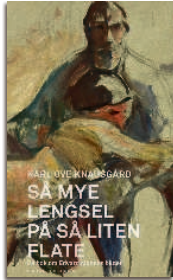
Hver for seg er de gode, sammen er de enda bedre.

I **kjølvannet** av Karl Ove Knausgårds kuratorvirksomhet på Munch-Museet lanserer han boken *Så mye lengsel på så liten flate*. Boken er som en kjærlighetserklæring fra Karl Ove Knausgård til Edvard Munch i form av et langt essay med intervjuer av Munch-kjennere. Boken gir en følelse av å komme nærmere begge to: hva som driver dem

og hvilken rolle kunsten har i deres liv.

Knausgårds tilnærming til Munch er passe ydmyk, og du får nesten inntrykk av at de kjente hverandre personlig. Han øser av seg med kunnskaper om Munchs liv og virke, uten at det blir for oppramsende, og uten at det blir en fagbok. Alt faller seg naturlig i den essayistiske stilen han behersker til punkt og prikke. Samtidig er han forfriskende kritisk både til kunsten og til sine egne betraktninger.

I **bokens første** sider gjør Knausgård et dypdykk inn i bildet «Kålåker»: «(...)bildet er magisk. Det er så ladet, det er nesten så noe brister i meg når jeg ser det. Samtidig er det bare en kålåker. Hva er det som skjer da?». Svaret er 232 sider langt og lettlest. En behøver ikke mastergrad i kunsthistorie for å forstå hva Knausgård skriver om. Her kommer assosiasjonene på rekke og rad, og du trenger ikke feste sikkerhetsbeltet for å



Så mye lengsel på så liten flate

Forfatter: **Karl Ove Knausgård**

Forlag: **Oktober**

Sider: **232**

følge med i svingene hans.

Knausgård arbeider hele tiden med å se Munch utslørt av hans suksess. Ved å sette Munch inn i hans egen samtidig, så hjelper han leseren med å oppdage nye sider ved kunsten. Dette gjør boken til en strålende inngang til Munchs verden.

Philip A. Johannesborg

Plate:



Don't kill that fjortissvibe helt enda

Jo da, Sigríð er både kul og dyktig, men EP-en «Don't Kill My Vibe» mangler en plot twist.

Sigríðs selvsikkerhet og budskap er en maktmonstrasjon. «Ikke la noen begrense deg», ser ut til å være 20-åringens forbilliedlige melding til folket. Men når tekstene bare er forslitte bilder, musikken så generisk og uttrykket kanskje i overkant forfinet, er det vanskelig ikke å se artisten som annet enn designet for å bli spilt på radioen. EP-en fungerer mest som en umiddelbar selvtilitsboost, med en åpenbar utløpsdato.

«Don't Kill My Vibe», «Plot Twist» og «Fake Friends» er relativt like i formen. De begynner med rolig vokal som gradvis blir sterkere til de når et drop. Formen er forutsigbar, men i motsetning til «Dynamite» sitt sentimentale uttrykk gir disse låtene et barnslig ønske om å hive seg hemningsløst rundt på dansegulvet.

Den eneste akustiske sangen, «Dynamite», skiller seg ut fra de andre låtene fordi den ikke virker like gjennomarbeidet. Den er deilig befriende i en ellers oppskriftsmessig låtsamling. Men på tross av friere produksjon og slagkraftige tekst er det lett å betvile dens dybde. Det du hører er en metafor som er på høyde med et dikt skrevet av en 14-åring: «You're as safe as a mountain / But know that I am dynamite». Teksten står frem som banal og formelig ganske klein. Dens dynamikk og svingende stemninger er likevel fengende og befriende, og gir derfor en nesten pinlig følelse av bare å ville gråte og banne – for «faen, jeg er jo dynamitt»!

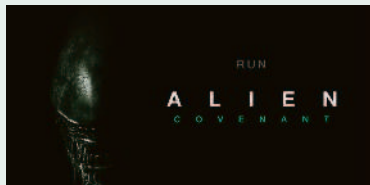
Regine Stokstad

Kulturkalender



11 mai Debatt: Frp i Akademia

Universitas inviterer til debatt om Frp sin rolle i akademia. Om våre fremste vitenskapsmenn og kvinner hadde fått all makt i sine hender, ville SV vært 15 ganger så stort som Frp. Studenter som stemmer Frp føler seg langt flere seg faglig ekskludert og mobbet på studiet enn andre studenter. Hvordan er det å være student og Frp-velger? Hvorfor er det så få i akademia som stemmer Frp?
U1, 19.00-20.00 – Gratis



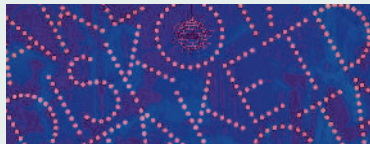
12 mai Utekino på Alien: Covenant

Det er vårens store kinoevent. Under åpen himmel på Karpedammen ved Akershus Festning blir det satt opp et digert lerret. Kl. 21:00 blir det musikk, popcorn, øl- og vinservering, foodtrucks og videosnutter fra Alien man kan teste i VR. 23:30 er det klart for førpremieren på sci-fi thrilleren Alien: Covenant.
Akershus Festning, 21.00 – Gratis



13 mai DesignLopper

Det er igjen tid for DesignLopper på Stranden/Aker Brygge. Med fokus på gjenbruk og samvittighetsfull shopping, kan du finne pent brukte designlopper til en god pris. 5% av overskuddet går uavkortet til Docas Hus i Bukavu, Øst-Kongo for voldsutsatte kvinner. Både som selger og kjøper bidrar du til å støtte en god sak!
Aker Brygge, 12.00-18.00 – Kr. 20



13 mai Diskotaket i Leiligheten

Det blir full rulle i toppetasjen over Rockefeller. Disco, boogie, 80s soul, jazz-funk og det som hører med. Første 100 får listeplass. Kom tidlig, da det pleier å bli kø nede.
Leiligheten over Rockefeller, 22.00-03.00 – Kr. 50

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Suksess+Munch

Etter braksuksessen med utstillingen Knausgård+Munch så akter nå Munch-museet å ty til enda flere hotte navn Munch kan slås sammen med.

– Det stemmer! Nå skal vi prøve Ari Behn+Munch, Jo Nesbø+Munch, og for å tiltrekke oss de yngste så tenkte vi å kjøre på med William fra Skam+Munch, sier museumsdirektør Hans-Tore Lem.

Fortsatt ingen Tassen-lisens

NRK rydder denne uken forsiden for å få plass til saken: «10 grunner til å betale lisensen». En undersøkelse viser, på tross av den hardtslående saken, at kun en liten brøkdel av studentene betaler NRK-lisensen. Neste uke skal derfor Universitas

rydde forsiden for denne godbiten: «10 GODE grunner til å plukke opp Universitas mens du spiser en minst like fascinerende middag i kantinen og prokrastinerer i eksamens ånd».

Skyehøye forventninger til nytt studie

Etter at Universitas denne uken skrev saken om hvordan man blir pilot, så har antall søkere til skolen økt voldsomt. Pilotskolen satser nå høyt, starter nå et pilotprosjekt der terskelen for å komme inn på studiet er lavere enn i dag. Etter hva Ad notam erfarer vil studiet bli ledet av den anerkjente Kaptein Morgan, og pilotprosjektet har fått navnet: «Lufta er for alle». Ad notam gratulerer!

Ukas studentvin

KLAR FOR 17. MAI: Denne vinen er ung og krydrete, lukter godt og smaker mektig og utfordrende, men er likevel ikke for tung å drikke. Den er perfekt for en kjølig vårdag i mai, da du får varmen i halsen av å drikke den, uten at den er for sterk. Varer lenge.

Så denne anbefaler vi som årets ikke-drikk-alene-vin på 17. mai. Del den med alle andre som er på frokosten. Passer gjerne til god ost, sjokoladedessert eller rødt kjøtt. Eller en grillpølse med ketchup og sennep.

Et like godt kjøp finner du i Ravenswood Zinfandel 2014 eller 2015, som var fjorårets tabbe på 17. mai.

Hurra for nasjonaldagen!

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Les Rives d'Alcion

Pris: 399 kroner (3 liter)

Land: Frankrike

Alkohol: 13,5 prosent



Eskil Wie, utenriksredaktør i Universitas

Vi spør

av Phoom Lorrizleborg



En kommunikasjonsrådgiver til besvær

I disse dager utlyser Chateau Neuf en stilling som kommunikasjonsmedarbeider. Korrupsjon, kaos og kriser har preget det siste året, og Baksideredaktøren erfarer at utlysningen er et påskudd for å håndtere en større pågående skandale.

– Hei du! Det er Philip her. Er det daglig leder i Chateau Neuf jeg prater med?

– Det stemmer, hva gjelder det?

– Jeg bare lurte på noe angående den kommunikasjonsstillingen dere utlyser nå. Jeg er veldig interessert i å søke, og jeg har både en bachelor i markedsføring fra BI, er journalist og kjenner egentlig Chateau Neuf ganske godt. Dette er en perfekt stilling for meg!

– Eh, ja, jammen så bra...

– Jeg bare lurte på hvorfor dere lyser ut stillingen?

– Vi søker jo etter det som står i teksten. En person som kan promotere våre arrangementer og sånt.

– Jeg mistenker at det ikke er tilfeldig at dere plutselig har behov for kommunikasjonsrådgiver?

– Nei, det er det ikke. Det er en av de tingene vi har manglet mest de siste årene.

– Så det handler det om Oktober-

fest-gate der deres facebook-side ble overtatt av andre?

– Om det handler om det? Nei nei, det gjør det ikke!

– Hadde jeg innehatt stillingen så ville det aldri skjedd!

– Javel? Eh, det er sikkert sant det.

– Jeg har tross alt 7,5 studiepoeng i krisekommunikasjon fra BI. Men, min analyse av deres situasjon tilsier at dere står overfor en aldri så liten skandale. Hva er greia?

– Hva sa du nå? En skandale? Jeg tror ikke...

– Er det underskudd? Underslag?

– Nei nei! Si meg, ringte du på vegne av noen eller ringte du for å søke på stillingen? Vi står IKKE overfor noen skandale!

– Er det virkelig snakk om UTROSKAP?!

– Tuller du nå?! Herregud, nei, det er det ikke.

– Slapp av! Jeg har også 7,5 studiepoeng i omdømmebygging. Lover å ikke sladre!

– Neinei, vi prøver ikke å skjule noe! Vi utlyser bare stillingen fordi vi trenger det.

– Nettopp! Tror du ikke jeg er kvalifisert nok til denne stillingen?

– Det er ikke lett å si etter denne telefonsamtalen... Men vi oppfordrer alle til å søke! Også deg!

– Jammen, jeg er jo dødsqualifisert! Dette holder ikke mål! Vil du vurdere din stilling som kommunikasjonsrådgiverstillingsutlyser?!

– Haha, jeg vil ikke vurdere min stilling! Men jeg vil at andre skal sile disse jobbintervjusamtalene neste gang. Dette er baksiden, ikke sant? Det ble jo bare sykere og sykere. Nå angrer jeg på at jeg ikke svarte morsommere, men tenk hvis det var en ordentlig søker da!

baksiden@universitas.no

QUIZBRØDRENE

1. Frankrike har valgt ny president. Hvor gammel er Emmanuel Macron?
2. Macrons motstander i valget har en far som også har vært presidentkandidat i landet. I hvilket år var det?
3. Hva heter Hellas' nest største by?
4. Hva står forkortelsen OPEC for?
5. I hvilket år ble Statoil grunnlagt?
6. I hvilken by ligger Oljeberget?
7. Hva heter oljeselskapet som sponser Reodor Felgen og eies av Ben Redic Fy Fazan i Flåklipa Grand Prix?
8. I hvilket engelsk band har Roger Daltrey vært vokalist siden 1964?
9. Hvilken amerikansk forfatter skrev romanen On The Road (1957)?

10. Hvem var president i Frankrike fra 1969–1974, og har gitt navn til en bygning i Paris som blant annet huser Europa største museum for moderne kunst?
11. Hvilken elv starter i Lesjaskogsvatnet og renner ut i Mjøsa ved Lillehammer?
12. Hva heter det amerikanske hesteløpet som blant annet kalles «The Most Exciting Two Minutes In Sports» og som avholdes første lørdag i mai hvert år?
13. I hvilket europeisk land skal det avholdes parlamentsvalg 8. juni?
14. Hvor mange offisielle flaggdager har man i Norge, og hvor mange av

disse er tilknyttet feiringer av kongelige personer?

15. Hvilken artist og supermodell kjent for blant annet albumet "Slave to the Rhythm" spilte karakteren May Day i James Bond-filmen "A View to a Kill" i 1985?
16. I hvilken dataspillserie er skikkelsen Geralt of Rivia sentral?
17. Hva heter tegneserien av Alan Moore og David Lloyd hvor Guy Fawkes spiller en sentral rolle? Serien har også gitt symbol til et aktivistisk internettssamfunn.
18. Hvilken småkake får du dersom du blander pisket eggehvite med kvernet mandel, melis og sukker?



av **Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad**. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

19. Hvilke to personer er sentrale for kunstutstillingen, hvis tittel blant annet er "Mot skogen", og som åpnet den 6. mai?
20. Science fiction-forfatteren Isaac Asimov introduserte tre lover i sin kortfortelling "Runaround" (1942). Hva kalles disse tre lovene?

SVAR/DOM

0-4. Trump: Assa, deprimerende greier! SKJÆRPINGS.

5-9. Student: Oia, wow, woowow. Ro egget, tjommi, du har nok en laang vei igjen å gå.

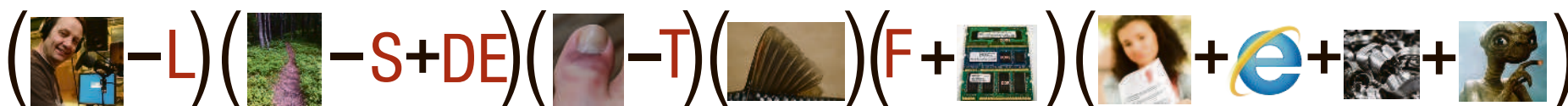
10-14. Førsteamanuensis: Jaa ser man det! Kanke lenger si det er så gæli. (Kanke si det er så bra heller. Det driver vi ikke med her)

15-20. Professor: Ey! Ille bra! Enten er du eminent prOfe\$ah eller bare en av de ikke-late studentene.

1. 39 2. 2002 3. Thessaloniki 4. Organization of the Petroleum Exporting Countries 5. 1972 6. Jerusalem 7. Aladin Oil 8. The Who 9. Jack Kerouac 10. George Pompidou 11. 13. Storbritannia 14. 16 offisielle flaggdager. Gudbranddalsløpet 12. Kentucky Derby 13. Storbritannia 14. 16 offisielle flaggdager. Dronning Sonja, Kronprins Haakon, Kronprinsesse Mette-Marit og Prinsesse Ingrid Alexandra) 15. Grace Jones 16. The Witcher 17. V for Vendetta. 18. Måkeknor 19. Karl Ove Knausgård og Edvard Munch 20. Robotikkens tre lover

Rebus

av animator



HINT: Hipp, hipp, hurra! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Maivær og eksamen - Lykke til!» Det klarte De indignerte på Trygve og Henrik Glæver, grattis!